

I Högan Nord

2

Vårt land

Johan Ludvig Runeberg

Vårt land, vårt land, vårt fosterland,
ljud högt, o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
ej sänks en dal, ej sköljs en strand,
mer älskad än vår bygd i nord,
än våra fäders jord.

Din blomning, sluten än i knopp,
skall mogna ur sitt tvång.
Se, ur vår kärlek skall gå opp,
ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp.
Och högra klinga skall en gång
vår fosterländska sång.

3

Vasa marsch

Zacharias Topelius

I högan nord vår vagga stod
vid stormigt hav och skummig flod.
Vi växte upp ur frostig bådd
som vintergran i drivor klädd.
Han står så grön i vita snön,
han reser stark sin kronas park
ur armod och ur ödemark.

Som tusen vågor sammangå
kring Finlands bygd i gördel blå,
så mötas hjärtan, mötas namn,
o, fosterland, uti din famn.
Att bära glatt din fanas skatt,
att kämpa med i främsta led
var fäders bragd, var Vasa sed.

Vårt land! Vårt finska fosterland!
Din fasta botten är vår strand.
Så lär oss bli din starka vall,
som havets våg ej bryta skall.
Slå högt, vår barm! Väx stark, vår arm!
Väx stor i skygd av söners dygd,
vår höga nord, vår finska bygd!

4

Vaasan marssi

A Noponen

Miss' laaja aukee Pohjanmaa,
veet merten, virtain vaahtoaa,
me siellä maassa hallojen
niin kasvoimme kuin kuuset sen:
ei niitä sää voi säikyttää,
ei kuihtumaan saa talvetkaan,
ei puute kurjuus korpimaan.

Kuin aallot järvein tuhanten
käy rannoillamme yhtehen,
niin liittohon myös meidät saa
sun nimes', kallis synnyinmaa.
Jos vainomies sun sulkis' ties',
niin kuolemaan me taistellaan
kuin Vaasan urhot ainiaan.

Et turvatta sa, Suomi, jäää,
on vankka Pohjas' ranta täää,
ja muuris' meidän olla suo,
jot' eivät myrskyt maahan luo.
Pois unteluuks ja hervakkuus!
Niin onnehen maan pohjaisen
vie kunto, työ sen poikien.

5

Kymmenen virran maa

A.V Koskimies

Maa ponteva Pohjolan äärillä on:
se on entistaistojen tanner.
Niin rohkea, reima ja horjumaton:
se on muistojen mainio manner,
se maa minun mieltäni innostaa;
se on Kymmenen, Kymmenen virran maa.

Revontulta sen talvinen taivas luo,
kun pakkanen parhaana räiskää,
ja tunturilaaksojen vuolas vuo
se kallioseinihin läiskää;
niin mieltäni nostaa ja juhlistaa
tämä Kymmenen, Kymmenen virran maa.

Kesääurinkos kanssa mä valvonut oon
ja viettänyt yötöntä yötä,
ja vaipuen vienohon haaveiluun
vain katsonut Luojan työtä.
En tenhoas tuota voi unhoittaa,
oi Kymmenen, Kymmenen virran maa.

Olet voiman ja vilppauden kotimaa
tätä kannat kaksoisleimaa!
Se mieleni toivoja toinnuttaa,
se antavi intoa reimaa.
Oi loistaos loitolle aikojen taa,
tulevaisten toivojen kallis maa!

6

Österbotten, Österbotten

Gänge Rolf

Österbotten, Österbotten,
land vi ha ändå!
Allt från Tornes dubbelälvar
ner till Lappfjärds å.
Le i ljusa sommarnätter,
åkrar, ängar, fjäll och slätter,
skogar, sjöar, skär och örar,
bottenböljer blå.

Österbotten, Österbotten,
hem för frihet, rätt!
Hellre dö än bojar bära,
det var fädrens sätt.
Aldrig de sin rygg ha buktat,
våld och våld de själva tuktat.
Stolta minnet, elde sinnet
än hos bottnisk ätt!

7

Marsch för UV

Gänge Rolf

Fri såsom Bottens brusande bölja
växte vår unga, vår trotsiga håg,
älskar som hon med kärlek omskölja
stränder och öar, där dagen han såg.
.: Vill dock ej ständigt vid stranden förbida,
ut vill han, ut för att kämpa och strida,
ut på de blänande fjärdarna vida,
världen omkring uppå vikingatåg. .:

Emot mörker, emot fördom, går okuvlig den
bottniska fylkingen fram
för att skapa en framtid åt sig själv,
åt sin hembygd, sitt språk och sin stam.
. Var kämpens bana gått,
hur han sin strid bestått,
hem han längtar dock sist till sin älskade kust
att som vågen lugn i hågen somna bort från
levnadens stormiga dust. .:

8

Björneborgarnas marsch

Johan Ludvig Runeberg

Söner av ett folk som blött
på Narvas hed, på Polens sand, på Leipzigs slätter,
Lützens kullar,
än har Finlands kraft ej dött,
än kan med oväns blod ett fält här färgas rött.
Bort, bort, vila, rast och fred!
En storm är lös, det ljungar eld och fältkanonens åska
rullar;
framåt, framåt led vid led!
På tappre män se tappre fäders andar ned.
Ädlaste mål
oss lyser på vår bana;
skarpt är vårt stål
och blöda är vår vana.
Alla, alla käckt framåt!
Här är vår sekelgamla frihets sköna stråt.
Lys högt, du segersälla fana,
sliten av strider sen en grånad forntids dar,
fram, fram, vårt ädla, härjade standar!
Än finns en flik med Finlands gamla färger kvar!

9

Modersmålets sång

J. F. Hagfors

Hur härligt sången klingar på älskat modersmål!
Han tröst i sorgen bringar, han skärper sinnets stål!
Vi hört den sången ljuda i ljuvlig barndomstid,
och än en gång skall bjuda åt oss i graven frid!

Du sköna sång, vårt bästa arv
från tidevarv till tidevarv
ljud högt, ljud fritt
från strand till strand
i tusen sjöars land!

Vad ädelt fädren tänkte, vad skönt de drömt en gång,
det allt de åt oss skänkte i modersmålets sång.
Hur våra öden randas, den sången är oss kär.
Vår själ i honom andas, vår rikedom han är!

Du sköna sång, vårt bästa arv
från tidevarv till tidevarv
ljud högt, ljud fritt
från strand till strand
i tusen sjöars land!

10

Finlandiahymnen

Finlandia

Musik: Jean Sibelius, Text: Joel Rundt

O Finland se, din morgonljusning randas,
och natten skingras, hotfullt mörk och lång.
Hör lärkans röst med rymdens susning blandas,
snart rymden fylles av jubelsång.
Se natten flyr och fritt du åter andas.
Din morgen ljusnar, o fosterland.

Stig högt, vårt land, som du ur natt dig höjde.
Den dag dig väntar, fritt och öppet möt
med samma kraft, med samma mod, du röjde,
när trädomsoket du sönder bröt.
Förtrycket aldrig dig till jorden böjde.
Ditt verk dig väntar, o fosterland.

11

En sommardag i Kangasala

Zacharias Topelius

Jag gungar i högsta grenen
av Harjulas högsta ås.

Vitt skina de blåa vatten,
så långt de av ögat nås.

Av Långelmävesis fjärdar där skimrar ett silverband
och Roines älskliga vågor i fjärran kyssa dess strand,
och Roines älskliga vågor i fjärran kyssa dess strand.

Och blå som en älsklings öga
och klar som ett barndomshem
den gungande Vesijärvi
sig stilla smyger till dem.

Och hundrade ör simma allt uti dess vida famn,
naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn,
naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn.

Du helige himlens Herre,
hör lilla fågelns böñ!

Ack, hur är din jord så ljuvlig,
ack, hur är din himmel så skön!

O låt våra sjöar stråla klart uti vår kärleks brand!

O herre, lär oss att älska, o lär oss att älska vårt land!
O herre, lär oss att älska, o lär oss att älska vårt land!

12

Vid en källa

Johan Ludvig Runeberg

Jag sitter, källa, vid din rand
Och ser på molnens tåg.
.: Hur ledda av en osedd hand
de växla i din våg. .:

Där kom en sky, den log så röd,
som rosenknoppen ler.
.: Men ack hur snart farväl den bjöd,
för att ej komma mer. .:

Dock, där en annan mera klar
och strålande igen.
.: Ack, lika flyktig, lika snar,
försvisser även den. .:

Jag tänker, när jag ser dig så,
uppå min egen själ.
.: Hur mången gyllne sky också
har bjudit den farväl. .:

Men hur de kommit, hur de gått,
jag känt dem ganska väl.
.: De varit tomma skyar blott
i spegeln av min själ. .:

13

Sommarmarsch

Ernst V. Knape

Över bygden skiner sol i blänande sky'
och när sunnan kring fälten dansar,
klövernks kransar
sprida sin sommardoft
till alla loft
i grönklädd by.

|| :; Och det vajar i björkar och leker i lid'
och det susar av sånger i sommarns glada tid'
Signe Gud den dofterika sommartid. :;:

Och med vännen vill jag vandra hand uti hand,
vill jag vandra bland blomsterängar,
klöversängar,
vandra isolens sken
på åkerns ren
till älvens strand,

|| :; där det vajar i björkar och leker i lid'
där det susar av sånger i sommarns glada tid.
Signe Gud den glädjerika sommartid. :;:

Mu isamaa, mu önn ja rööm,
kui kaunis oled sa!
Ei leia mina iiäl teal
see suure laia ilma Peal,
mis mul nii armas oleks ka,
kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju stinnitan'd
ja ules kasvatan'd!
Sind tänan mina alati
ja jään sul truuiks surmani!
Mul köige armsam oled sa,
mu kallis isamaa!

Su tile Jumal valvaku,
mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja
ja võtku rohkest' önnista',
mis iiäl ette võtad sa,
mu kallis isamaa!

15

Du gamla, du fria

Richard Dybeck

Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord,

du tysta, du glädjerika sköna!

Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord,

:: din sol, din himmel, dina ängder gröna. ::

Du tronar på minnen från fornstora dar,

då ärat ditt namn flög over jorden.

Jag vet, att du är och du blir vad du var.

:: Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden. ::

16

Det er et yndigt land

Adam Gottlob Oehlenschläger, Hans Ernst Kröyer

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.

Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.

Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bogen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.

I Ungdomens Vår

Ja, vi elsker dette landet,

som det stiger frem,.

furet, værbitt over vannet,

med de tusen hjem.

Elsker, elsker det og tenker

på vår far og mor

og den saganatt som senker

drømme på vår jord.

Og den saganatt som senker,

senker drømme på vår jord.

Sjungom studentens lyckliga dag,
låtom oss fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusnande framtid är vår.

;,: Inga stormar än
i våra sinnen bo.

Hoppet är vår vän
och vi dess löften tro,
när vi knyta förbund i den lund,
där de härliga lagrarna gro
där de härliga lagrarna gro.

Hurra! ;,:

19

Teinilaulu

Unto Kupiainen

Pojat tenttiin emme me ehtineet
kerä veljien uurastaneitten.
Meill' eivät laakerit lehtineet
akateemisten seppeleitten.
Mutt' laulu on meidän ja laulupuu.
Se kukkii, kun laakerit lakastuu.

Me saavuimme kerran Helsinkiin
hyvin nuorina voittoisina.
Pian palattais taas, niin päättetiin,
joka ainoa maisterina.
Muut tulivat silloin ja tekivät niin,
me jäimme jäljelle Helsinkiin.

Toki meillekin riemu ja rikkaus työn
oli tuttua, koimme sen kyllä.
Mutt' valkeus yhden keväisen yön,
yks' — syleilyllä
tuhat kertaa suuremman riemun toi.
Luvut jäivät ja kirjoja nakersi koi.

Niin vuodet vierivät luotamme pois
kuin virtana viivähtämättään.
Moni meistä jo tahtonut mukaan ois,
mutt' nousta ja nostaa kättään
ei jaksanut heikko ja herkkä mies,
joka elämän riemut jo tarkkaan ties.

Mutt' laulumme, teinilaulumme tää
oli meidän ja rakkaus neitten.
Ne taisivat täysin ymmärtää
teot teinien eksyneitten.
Ne samppanjaks' elon kalkin loi
ja laulumme, teinilaulumme soi.

Ja kun kerran veljet kaikki on nää
vain unohtunutta multaa,
ylioppilaslakkimme jäljelle jäää
hiven lyyrassa kiiltää kultaa.

Näin teinit, toverit, eli ja joi,
ja elämän kirjaa nakersi koi.

;;: Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus! :;
Post icundam iuventutem,
post molestam senectutem
;;: nos habebit humus. :;

Ubi sunt, qui ante nos
in mundo fuere?
Vadite ad superos,
transite ad inferos,
ubi iam fuere!

Vita nostra brevis est,
brevi finietur,
venit mors velociter,
rapit nos atrociter,
nemini parcetur.

(Alla utom de närvarande professorerna står upp)
Vivat academia,
vivant professores!
Vivant membrum quodlibet'
vivant membra quaelibet,
semper sint in flore!

(Herrarna sjunger till damerna, stående)
Vivant omnes virgines,
faciles formosae!
Vivant et mulieres,
tenerae, amabiles
bonae laboriosae!

(Alla utom de närvarande representanterna från
statsmakten står upp)

Vivat et respublica
et Qui illam regit!
Vivat nostra civitas,
maecenatum caritas,
quae nos hic protegit!

(När vi sjunger ätque irrisores" klingar vi i glasen för
att skrämma bort onda andar)

Pereat tristitia,
pereant osores!
Pereat diabolus,
quivis antiburschius,
atque irrisores!

21

Horatii ode XXII

P. Flemming

Integer vitae scelerisque Purus
non eget mauris iaculis neque arcu
nec venenatis
gravida sagittis
Fusce, pharetra.

(Brukar sjungas för att hedra minnet av de avlidna.

Kort

översättning: Den som är oförvitlig i livet och ren till
själen

behöver inte moriska spjut, inte heller en sköld, inte
heller

ett koger med förgiftade pilar.")

O, du studentens glada liv,
varthän har du försunnit
med dina muntra tidsfördriv,
din fröjd, som skyhögt brunnit?
Förgäves jag omkring mig ser,
jag finner dina spår ej mer.
;,: O, jerum, jerum, jerum,
O, quae mutatio rerum. ;,:

(Teknologer) Var äro de som kunde allt,
blott ej sin ära svika,

(Ekonomer) som voro män av äkta halt,
och världens herrar lika?

De drogo bort från vin och sång
till vardagslivets tråk och tvång.

;,: O, jerum, jerum, jerum,
O, quae mutatio rerum. ;,:

(Filosofer, samhällsvetare och andra vettiga) Den ene
vetenskap och vett

in i scholares mängder

(Jurister) den andre i sitt anlets svett
på paragrafer vränger

(Teologer) En plåstrar själen som är skral

(Medicinare) en lappar hop dess trasiga fodral

;,: O, jerum, jerum, jerum,
O, quae mutatio rerum. ;,:

Men hjärtat i studentens barm
kan ingen tid dock isa.

I allvar som i skämt, så varm
vill han sin ungdom prisa!

Det gamla skalet brustit har,
men kärnan finnes frisk dock kvar,
.: och vad vi än må mista
den skall dock aldrig brista! :;

Så sluten bröder fast vår krets
till glädjens värn och ära!
Trots allt vi tryggt och väl tillfreds
vår vänskap trohet svära.

Lyft bágarn högt och klinga vän!
De gamla gudar leva än
.: bland skålar och pokaler,
bland skålar och pokaler! :;

23

O alte Burschenherrlichkeit

O alte Burschenherrlichkeit,
wohin bist du entschwunden?
Nie kehrst du wieder, goldne Zeit,
so froh und ungebunden!
Vergebens spähe ich umher,
ich finde deine Spur nicht mehr,
o jerum, jerum, jerum, o quae mutatio rerum.

Den Burschenhut bedeckt der Staub,
es sank der Flaus in Trümmer,
der Schläger ward des Rostes Raub,
erblichen ist sein Schimmer,
verklungen der Kommersgesang,
verhallt Rapier- und Sporenklang,
o jerum, o quae mutatio rerum.

Wo sind sie, die vom breiten Stein
nicht wankten und nicht wichen,
die ohne Moos bei Scherz und Wein
den Herr'n der Erde glichen?
Sie zogen mit gesenktem Blick
in das Philisterland zurück,
o jerum, o quae mutatio rerum.

Da schreibt mit finsterm Amtsgesicht
der eine Relationen,
der andre seufzt beim Unterricht,
und der macht Rezensionen,
der schilt die sünd'ge Seele aus
und der flickt ihr verfall'nes Haus,
o jerum, o quae mutatio rerum.

Allein das rechte Burschenherz
kann nimmermehr erkalten;
im Ernste wird, wie hier im Scherz,
der rechte Sinn stets walten;
die alte Schale nur ist fern,
geblieben ist uns doch der Kern,
und den laßt fest uns halten.

Drum, Freunde, reichet euch die Hand,
damit es sich erneure,
der alten Freundschaft heil'ges Band,
das alte Band der Treue.

Klingt an und hebt die Gläser hoch,
die alten Burschen leben noch,
noch lebt die alte Treue.

24

Majsång

Johan Ludvig Runeberg

Sköna maj, välkommen
till vår bygd igen!
Sköna maj, välkommen,
våra lekars vän!
Känslans gudaflamma
väcktes vid din ljusning;
jord och skyar stamma
kärlek och förtjusning;
sorgen flyr för våren,
glädje ler ur tåren,
morgonrodnad ur bekymrens moln.

Blomman låg förkolnad
under frost och snö;
höstens bleka välnad,
gick hon nöjd att dö.
Vintern, härjarns like,
som föröder nejden
och i skövlat rike
tronar efter fejden,
satt med isad glaven
segrande på graven,
dyster själv och mörk och kall som den.

Inga strålar sänktes
på vår morgon ner,
ingen daggtår skänktes
nordens afton mer,
tills, av svaner dragen,
maj med blomsterhatten
göt sitt guld i dagen,
purpurkladde natten,
vinterns spira bräckte

och ur lossat häkte
kallade den väna Flora fram.

Nu ur lundens sköte
och ur blommans knopp
stiga dig till möte
glada offer opp.

Blott ditt lov de susa,
dessa rosenhäckar,
till din ära brusa
våra silverbäckar,
och med tacksam tunga
tusen fåglar sjunga
liksom vi: Välkommen, sköna maj!

Glad såsom fågeln i morgonstunden
helsar jag våren i friska naturn,
lärkan mig ropar och trasten i lunden,
ärlan på åkern och orren i fur'n.
Se hur de silfrade bäckarna små,
hoppa och slå, hoppa och slå
vänliga armar kring tufvor och stenar,
se hur det spritter i buskar och grenar
af lif och af dans, af lif och af dans
i den herrliga vårsolens glans!

26

Längtan till landet

Herman Sätherberg

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda, azur skiftande,
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg jag vill dem återse.
Se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

Ur Törstiga Strupar

27

Slumrande toner

Alexander Slotte

Slumrande toner fjärran ur tiden,
toner ifrån stugor, från fält och vänan lid,
sällsamma röster ur gravarnas dunkel,
jubel och kvalsång från hänsövnas strid.
.:; Vaknen alla, höjen eder! Fädernas budskap
I bringen till söner, till lysande tid. .:;

Står inunder rönnen lutande stugan,
mossbeväxt är trappan och ogräsen gro.
Innanför rutornas gröngamla stängsel
minnena de sova i ljudlösan ro.
.:; Bøj ditt huvud! Träd försiktigt! Helig är platsen,
där fädernas hägnande andar bo. .:;

Slocknande kolen vi tända på härden.
Varsamt vi taga det kära i vår vård.
Spinnrocken surrar vid lägande brasan,
medan vi väva på sägnernas bård.
.:; Flamma forneld! Lys vår gärning! Lys genom tiden,
för sönerna väg hem till fädernas gård! .:;

28

Helan

Helan går,
sjung hoppfaderallallallej
helan går,
sjung hoppfaderallallej!
Och den som inte helan tar,
han ej heller halvan får.
Helan går,
sjung hoppfaderallallej!

29

Halvan

Så väva vi vadmal

Så väva vi vallman,

så taga vi halvan.

Väva vallman och taga halvan

och låta suparna gå, gå.

30

Tersen

Fjärran han dröjer ur törstiga strupar,

redan vi tagit två modiga supar.

Ack, lilla tersen, ack, lilla hjärtevänne,

kommer du ej snart? Jo, jag kommer STRAX!

Å tersen var bra, å tersen var bra
och nu tar vi lilla kvarten hurra!
Å tersen var bra, å tersen var bra
och nu tar vi lilla kvarten.
När man den lilla tersen har fått,
smakar den lilla kvarten så gott,
och den smaken har vi aldrig försmått.
Hipp, hipp hurra för Smättin!

32

Kvinten

GE MIG TEXT!!!

33

Halvankaren

Och än går det vågor i halvankaren,
i halvankaren, i halvankaren.

Och än går det vågor i halvankaren,
i halvankaren går det vågor än.

Och så rullar vi på kuttingen igen min vän.
Det går vågor än uti halvankaren.

Och så rullar vi på kuttingen igen min vän.
Det går vågor än i den.

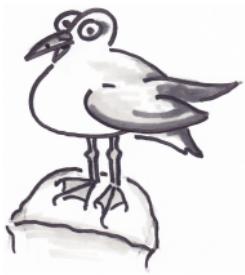
34

Den sällskapssjuka halvan

Jag tror på sommaren

Stig Olin

När fiskargubben satt på krog,
med vänerna och helan tog.
Då sa' dom: "Ta me' samma en,
med tanke på ditt andra ben."
Och gubben tog då halvan sin
men sade se'n med häpen min:
"Den jäkeln var en listig en,
för tänk – den gick i samma ben!"

35

Det satt en mås

När månen vandrar

Det satt en mås på en klyvarbom
och tom i krävan var kräket.
Och tungan lädde vid skepparns gom
där han satt uti bleket.
Jag vill ha sill!
hördes måseropet
och skepparn svarte: jag vill ha O.P.
om blott jag får, om blott jag får.

Nu lyfter måsen från klyvarbom
och vinden spelar i tägen.
O.P.'n svalkat har skepparns gom,
jag önskar blott att jag såg'en.
Så nöjd och lycklig den arme saten,
han sätter storsegel den krabaten,
till sjöss han far och halvan tar!

När som livet kännes mörkt och grått och trist,
GÅ PÅ FEST

När humöret allt emedan du mist,
GÅ PÅ FEST

När du tror att alting grånar,
ska du se att himlen blånar,
sommarens blommor dig förvånar,
GÅ PÅ FEST!

Är du vissen, klen och trött och matt och svag,
GÅ PÅ FEST

Skulle hjärtat bara slå vartannat slag,
GÅ PÅ FEST

Strunt i doktorn och recepter,
medicin och farmacepter,
sluta upp och känna efter,
GÅ PÅ FEST!

37

Härjarvisan

Gärdebylåten
Hasse Alfredsson

Liksom våra fäder vikingarna i Norden,
drar vi landet runt och super oss under borden.
Brännvinet har blitt ett elixir
för kropp såväl som själ.
Känner du dig liten och ynklig på jorden,
växer du med supen och blir stor uti orden.
Slår dig för ditt håriga bröst,
och blir en man från hår till häl.

Ja, nu skall vi ut och härja,
supa och släss och svärja,
bränna röda stugor, slå små barn
och säga fula ord!
Med blod skall vi stäppen färga.
Nu äntligen lär jag
kunna dra nån riktig nytta av min Hermodskurs i
mord!

Hurra, nu skall man äntligen få röra på benen,
hela stammen jublar och det spritter i grenen.
Tänk att än en gång få spränga fram
på Brunte i galopp!
Din doft, o kära Brunte är trots brist i hygienen,
för en vild mongol minst lika ljuv som syrenen.
Tänk att på din rygg få rida runt
i stan och spela topp.

Ja, nu skall vi ut och härja ...

Ja, mordbänder är klämmiga, ta fram fotogenen!

Och eftersläckningen tillhör just de fenomenen

inom brandmansyrket, som jag tycker

det är nân nytta med.

Jag målar för mitt inre upp den härliga scenen:

blodrött mitt i brandgult. Ej ens prins Eugen en

lika mustig vy kunnat måla,

ens om han målade med sked.

| Ja, nu skall vi ut och härja ...

Fordom odlade man vindruvsranka,

av vars frukt man gjorde ädelt vin.

Nu man pressar saften ur en planka,

doftande som äkta terpentin.

Höj din bågare, o broder, syster.

Låt den finska skogen rinna kall

nedför strupen och om du är dyster,

låt oss supa upp en liten tall

Låt oss supa upp en liten tall

Låt oss supa upp en liten tallSKOG!

39 Heppeneppetepp

Till Stockholm for Heppeneppetepp,
till Stockholm for jag.

Till Stockholm for Heppeneppetepp,
till Stockholm for jag.

| ;,: Till Stockholm for Amalia
som bad oss supa bra,
och till Stockholm for alla raska gossar
som i laget där var. ;,:
|

Och supen tog Heppeneppetepp
och supen tog jag.

Och supen tog Heppeneppetepp
och supen tog jag.

| ;,: Och supen tog Amalia... ;,:
|

I finkan kom Heppeneppetepp
i finkan kom jag.

I finkan kom Heppeneppetepp
i finkan kom jag.

| ;,: I finkan kom Amalia... ;,:
|

Men frikänd blev Heppeneppetepp
och frikänd blev jag.

Men frikänd blev Heppeneppetepp
och frikänd blev jag.

| ;,: Och frikänd blev Amalia... ;,:

40 Hur länge skall på bordet

Hur länge skall på bordet
den lilla halvan stå?
Skall snart ej höras orden:
Låt halvan gå, låt gå!
Det ärvda vikingasinne till supen trår igen
Och helans trogna minne i halvan går igen.

41

Det perfekta glaset

Sommardag i Kangasala

Nicklas Forss

Jag lyfte den lilla supen
och hällde den i min hals.

Det kittla så härligt istrupen,
men kvar fanns sen inget alls.

Jag tittade på glaset och drömde
att det hade sådan funktion:
;,: hur mycket man än ur det tömde,
där alltid fanns kvar en portion. ;,:

Kassen full

förbi vår tull

hämtar jag hem med mig.

Jag hämtar brännvin, genever och gin

och allt så dricker jag själv.

Enligt Darwins teori
dag för dag utvecklas vi.
Men varför har vi högre rang
än Zoos orangutang?

Jo, djuret vid sitt vattenhål
ser till vätskebalansen
och endast primitiva vrål
kan höras från seansen.
Men människan, ett högre djur,
tar glaset med förtjusning.
Hon sjunger uti moll och dur,
och dricker för berusning.

Tänk på enda skillnaden,
så du respekterar den!
Tag dig därför ingen tår
om du ej kan "Helan går"!

44

Jag har aldrig vatt på snusen

O hur saligt att få vandra

Jag har aldrig vatt på snusen,
aldrig rökat en cigarr - halleluja!
Mina dygder äro tusen,
inga syndiga laster jag har.

Jag har aldrig sett nå't naket,
inte ens ett litet nyfött barn.
Mina blickar går mot taket,
därmed undgår jag frestarens garn.

Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja
halleluja, halleluja,
Hallelujaaaa-aaa-a!

Bachus spelar på gitaren,
Satan spelar på sitt handklaver.
Alla djävlar dansar tango,
säg vad kan man väl önska sig mer?

Jo, att alla bäckar vore brännvin,
stadsparksdammen full av bayerskt öl,
konjak i varenda rännstens
och punsch i varendaste pöl.

Halleluja, halleluja...

45

Kosmonauten

Sovjetunionens nationalsång

Mitt namn är Nikolajev,
kosmonaut ifrån Sovjet.
Jag flyger runt jorden i min rymdraket.
Och jag ska vara oppe i åtflyra varv,
för det har Krusse sagt,
men det tycker jag är larv.

Jag längtar hem, hem till min planet,
bom- bom,
till fru och barn, där hemma i Sovjet,
bom- bom.
Men mest av allt längtar jag till ett rum,
med ett hjärta på dörrn,
bom- bom.
Ja, jag längtar hem till min planet,
till fru och barn, därhemma i Sovjet.

Min kapsel innehåller många instrument,
ja, mycket av sådant som ännu ej är känt.
Men lika förbannat, vad ni än nu tror,

46

Mitt lilla län

Hej tomtegubbar

;: Mitt lilla län det räcker inte, det går till öl och till
brännvin! ;:

Till öl och brännvin går det åt,
och så till flickor emellanåt.

Mitt lilla län det räcker inte,
det går till öl och till brännvin

Livet är härligt,

tavaritj, vårt liv är härligt!

Vi alla våra små bekymmer glömmer,

när vi har fått en tår på tand; en skål!,

Ta dig en vodka,

tavaritj, en liten vodka!

Glasen i botten vi tillsammans tömmer,

det kommer mera efter hand; en skål!

Mera brännvin i glasen,
mera glas på vårt bord,
mera bord på kalasen,
mer kalas på vår jord.

Mera jordar kring månen,
mera måne i mars,
mera marscher till Skåne,
mera Skåne - bevars!

Man cyklar för litet,

man röker för mycket.

Och man är fasen så liberal

när det gäller maten och spriten.

Man borde slutat för länge sedan

men denna sup är så liten.

Vad tjänar att hyckla?

Tids nog får man cykla!

Minne!

Jag har tappat mitt minne!

Är jag svensk eller finne?

Kommer inte ihåg.

Inne!

Är jag ut eller inne?

Jag har luckor i minne,

sån' där små alkohål.

Men besinn' er,

man tätar med det brännvin man får,

när som minnet och helan går.

Minne!

Muisti hävis mut minne,

kunhan selvittäisimme

mitä sattunut on.

Minne!

Lähtisin vaikka minne,

juhlista selvisimme,

muistikatkoja on.

Mutta tiedän,

minä keinon mikä

auttapi tuo.

Ota ryyppy,

ja muistis juo.

51

Presidentvisan

Och jungfrun hon går i ringen

Och Mauno han satt på Gullranda,
hojta på frun.

Men frun satt i andra ändan
ut i sitt paulun.

Det eka' i valven som vette mot norr,
när Mauno gick till skåpet
för att ta sig en knorr.

“Kom hit, ska vi ta en tuting,
fru Tellervo!”

Men Tellervo skrek tillbaka:

“Nej, Mauno, nå, nå!”

Men avståndet gör att man kan vara viss,
att Mauno han svälja och säga: “KIPPIS!”

Att dricka brännvin är en sed
som ingen har oss lärt.

Från början vi ej kunde
men det var blott temporärt.

Vi lärde oss så småningom
det var nog värt besvärt.

Tittilurenbom, tutidalenpang,
det var nog värt besvärt.

::: Rattataa, så tar vi oss en tuting,
rattataa, med mycket brännvin i.
Rattataa, rattataa
dricka brännvin gillar ja'
för jag blir så full och gla'. :::

53

Ren helan slunkit ner

Ren helan slunkit ner
och halvan tagen är,
men magen vill ha mer,
men magen vill ha mer,
ej släckt är dess begär.

Till tersen nu den trår,
till tersen nu den trår.

Så drickom, drickom, skål gutår.

Brännvin, vatten,
smakar skit som katten.
Brännvin, helt rått,
::: smakar jävligt gott! :::

Viinaa, vettä
- mitä perkelettä?
Viinaa raakaa
:: napaan kaatakaa! ::

55

Rullaati, rullaati

Nu temperaturen är hög uti kroppen,
närmare 40 än 37.

Men så skall det vara när ångan är oppe,
och så är fallet uti detta nu.

Hej, rullaati rullaati rullaati rulla,
rullaati rullaati rullallalei!
Hej, rullaati rullaati rullaati rulla,
rullaati rullaati rullallalei!

Livet är kort som en barnunges tröja,
ingenting kan vi väl göra åt det.

Men med vår sång kan bekymren vi röja,
bort ifrån vardagens grådaskighet.

Hej rullaati...

Snabbt flyktar ungdomens korta sekunder,
skynda dig därför och räck mig din hand!
Ej skall förgäves vi leva de stunder,
då vi med sång knyter vänskapens band.

Hej rullaati...

Brännvini bränner, och bultar och dunkar,
sibboborna huttar och klunkar,
tar sig en Hela,
tar sig en Halva,
Tersen och Kvarten och Kvinten på!
Tar det på allvar,
liksom ystra kalvar,
tar sig en Hela,
tar sig en Halva,
Tersen och Kvarten och Kvinten på!

En del har frågat, och somliga undrar:
Kan man ta starkt när det blixstrar och dundrar?
Kan man ta Helan,
kan man ta Halvan,
Tersen och Kvarten och Kvinten på?
Svar till er alla:
Skåla när det knallar!
Pang, där gick Helan!
Pang, där gick Halvan!
Tersen och Kvarten och Kvinten på!

57

Sörnai gusha

Sörnai gusha nietu Molotova
sörnai gusha herba Moskova.
.;: Njet, njet bonimal votvot risubuska,
dara zeva votvot harasoo. .:;

Isa Stalin ja äiti Grutzheva,
iski silmää gini hibragas.
.;: Oi-oi oisiba vodgaa ollut heillä,
osis isgu gäynyd alemmas. .:;

Siellä missä versoaapi vilja,
siellä kasvoi kaunis Katjuska.
.;: Katjuskalla koimat on keuhkot,
baska haisee Nevan rannalla. .:;

Oon vain köyhä kolhoosinainen,
ei oo mulla yhtään ystävää.
.;: Ei ole lehmää eikä ole lammasta,
eikä suussa yhtään hammasta. .:;

Siperian lakeus on suuri,
Sonja siellä lunta lapioi.
.;: Sonjalla kävi hiton huono tuuri,
kun länsituuli uutta lunta toi. .:;

Oon vain köyhä poika Petroskoista,
ei oo mulla yhtään ystävää.
.;: Sirppi ja vasara ne taivahalla loistaa,
baska haisee, balalaikka soi. .:;

58

Strunt i sorger

Strunt i sorger och bekymmer,
något roligt skall man ha.

När som livets afton skymmer,
då är det slut på det roliga.

Då går vi ut på vår balkong
och sjunger denna enkla sång:
Hej dingelidong,
HEJ dingelidong,
HEJ dingelidingelidong !

;,: Tänään otetaan, tänään otetaan,
helvetin paljon viinaa. ;,:
;,: Huomenna on, huomenna on,
helvetin kova krapula. ;,:
;

;,: Idag ska vi ha, idag ska vi ha,
helvetes mycket brännvin. ;,:
;,: Imorgon ska vi ha, imorgon ska vi ha,
helvetin kova krapula. ;,:
;

;,: Täna võtame, täna võtame,
kuradima palju viina. ;,:
;,: Homme meil on, homme meil on,
kuradima kova pohmakas. ;,:
;

60

Tänk om jag hade lilla nubben

Hej tomtegubbar

Tänk om jag hade lilla nubben på ett snöre i halsen.

Tänk om jag hade lilla nubben på ett snöre i halsen.

Jag skulle dra den upp och ner,

så att den kändes som många fler.

Tänk om jag hade lilla nubben på ett snöre i halsen.

Till spritbolaget ränner jag och bankar på dess port.
Jag vill ha nå't som bränner bra och får mig skitfull
fort.

Expediten sade godda', hur gammal kan min herre va'?
Har du nå't leg, ditt fula drägg? Kom hit tillbaks när
du fått skägg!

Men detta var ju inte bra, jag vill bli full ikväll.
Då kom jag på en bra idé, dom har ju sprit på Shell.
Många flaskor stod där på rad, hurra nu jag kan bli full
och glad.

Den röda drycken rann sen ner, nu kan jag inte se nåt
mer!

;: Tu tu tu Tuborg
och ca ca ca Carlsberg
det är den bästa
pi pi pi pilsnern som jag vet. ;:

;: Tu tu tu Carlsberg
och ca ca ca Tuborg
det är det bästa
pi pi pi ölet jag vet. ;:

;: Tu ca pi Ölsner och
pi ta ca bira
det är den bästa
ca pi tu lering som jag gjort. ;:

63

Uti vår mage

Uti vår hage

Uti vår mage där växa begär,

kom hjärtans kär.

Vill du mig något så träffas vi där.

Kom Skåne och Aqua Vitae

kom O.P. och allt vad sprit ä'

kom ljuva Genever, kom Överste!

Uti vårt barskåp där råder en brist,
den är så trist,
men Alko måtte väl vekna till sist.
Och då skall vi nog förgylla
vår vardag med liten fylla,
för ingen vill sakna
god alkohol.

Där som sädesfälten böjer sig för vinden,

står nån jävel där och böjer dem tillbaks!

Vem sade ordet "skål" här vid bordet,

viskande för det sällskapet kring.

Fattom kristallen, nubben är kall den,

stiger åt skallen, pling- planga- pling.

Käraste vänner, välkomna hit,

känn hur den doftar god akvavit.

Nu lilla hutten, går i kaputten,

skål lilla tutten, pling- planga- pling.

67

Vodka, vodka

Stenka Rasin

Vodka, vodka vill jag dricka,
jag vill äta kaviar.

;: Jag vill älska russki flicka,
jag vill spy i samovar! ;:

Uppå väggen går en gädda,
med långa ludna svarta ben.

;: Men ni ska inte vara rädda,
ta en sup, och allt går väl! ;:

Vita möss, som går i taket,
räma hest och falla ner.

;: Men ni ska inte vara rädda,
ta en sup och allt går väl! ;:

Öl, vin, sprit och gammal finkel,

har fått mig att se i vinkel.

Därför hamnar inte supen istrupen

utan i min hörapparat.

Va? Skåååål?

Jag var full en gång för länge sen,
på knäna kröp jag hem,
och på vägen träffa jag en elefant, elefant.
Elefanten börja pinka och jag trodde det var öl,
sedan dess har jag bliit kallad
jävla knöl, mera öl!

Jag var full en gång för länge sen,
på knäna kröp jag hem,
varje dike var för mig ett vilohem, vilohem.
I varje hörn och varje vrå så hade jag en liten vän,
ifrån renat upp till 96 procent, mera sprit!

Haderian haderej haderian hadera
Utan sprit går det inte bra
Haderian haderej haderian hadera
Lilla snapsen nu vi ta!

Så Härlig Bouquet

En viking vill ha livets vann
Hurra, hurra!
Den hastigt i mitt svalg försvann
Hurra, hurra!
Till kalv, till oxe, till fisk, till fläsk
När kärringen bara dricker läsk
Då vill alla vikingar ha en besk.

När vi har druckit besken slut
Tragik, tragik!
Då bärer varje viking ut
som lik, som lik
och sen om vi vaknar vi sjunger en bit,
så korkar vi upp Skånes akvavit.
Skål för alla vikingar som kom hit!

71

Fredmans sång nr 21

Carl Mikael Bellman

Så lunka vi så småningom
från Bacchi buller och tumult,
när döden ropar: Granne, kom,
ditt timglas är nu fullt!"
Du gubbe, fäll din krycka ner —
och du, du yngling, lyd min lag:
den skönsta nymf som åt dig ler,
inunder armen tag!

| Tycker du att graven är för djup,
nå, välan så tag dig då en sup,
tag dig sen dito en, dito två, dito tre,
så dör du nöjdare!

Du, vid din remmare och press
rödbrusig och med hatt på sned,
snart skrider fram din likprocess
i några svarta led!
Och du, som pratar där så stort
med band och stjärnor på din rock,
ren snickarn kistan färdig gjort
och hyvlar på dess lock!

| Tycker du ..

Men du, som med en trumpen min
bland riglar, galler, järn och läs
dig vilar på ditt penningskrin
inom din stängda bås,
och du, som svartsjuk slår i kras
buteljer, speglar och pokal,
bjud nu godnatt, drick ur ditt glas
och hälsa din rival!

| Tycker du ..

Och du, som under titlars klang
din tiggars stav förgylld vart år,
som knappast har med all din rang
en skilling till din bår,
och du, som ilsken, feg och lat
fördömer vaggan, som dig välvts
och ändå dagligt är plakat
till glasets sista hälft,

| Tycker du ..

Du, som vid Martis fältbasun
i blodig skjorta sträckt ditt steg,
och du, som tumlar i paulun,
i Chloris armars feg,
och du, som med din gyllne bok
vid templets genljud reser dig,
som rister huvud, lärd och klok,
och för mot avgrund krig.

| Tycker du ..

Och du, som med en ärlig min
plär dina vänner häda jämt
och dem förtalar vid ditt vin,
och det liksom på skämt,
och du, som ej försvarar dem,
fästän ur deras flaskor, du,
du väl kan slicka dina fem,
vad svarar du väl nu?

| Tycker du ..

Men du, som till din återfärd,
ifrån det du till bordet gick,
ej klingat för din raska värd,
fastän han ropar: Drick!"

Driv sådan gäst från mat och vin,
kör honom med sitt anhang ut
och sen med en ovänlig min
ryck remmaren ur hans trut!

| Tycker du ..

Säg, är du nöjd, min grannen, säg!
Så prisa värdens nu till slut!
Om vi ha en och samma väg,
så följoms åt... Drick ut!

Men först med vinet, rött och vitt,
för vår värdinna bugom oss —
och halkom sen i graven fritt
vid aftonstjärnans bloss!

| Tycker du ..

Hvila vid denna källa,
Vår lilla Frukost vi framställa;
Rödt Vin med Pimpinella
Och en nyss skuten Beccasin.
Klang hvad Buteljer, Ulla!
I våra Korgar öfverstfulla,
Tömda i gräset rulla,
Och känn hvad ångan dunstar fin,
Ditt middags Vin
Sku vi ur krusen hälla,
Med glättig min.
Hvila vid denna källa,
Hör våra Valdthorns klang Cousine.
[Corno]
Valdthornens klang Cousine.

Prägtigt på fältet pråla,
Än Hingsten med sitt Sto och Fåla,
Än Tjurn han höres vråla,
Och stundom Lammet bråka tör;
Tuppen på taket hoppar,
Och liksom Hönan vingen loppar,
Svalan sitt hufvud doppar,
Och Skatan skrattar på sin stör.
Lyft Kitteln; hör.
Lät Caffe-glöden kola,
Där nedanför.
Prägtigt på fältet pråla
De ämnen som mest ögat rör.
[Corno]
Som mest vårt öga rör.

Himmel! hvad denna Runden,
Af friska Löfträn sammanbunden,
Vidgar en plan i Lunden,
Med strödda gångar och behag.
Ljufligt där löfven susa,
I svarta hvirflar grå och ljusa,
Träden en skugga krusa,
Inunder skyars fläkt och drag.
Tag, Ulla tag,
Vid denna måltids stunden,
Ditt glas som jag.
Himmel! hvad denna Runden,
Bepryds af blommor tusen slag!
[Corno]
Af blommor tusen slag!

Blåsen J Musikanter,
Vid Eols blåst från berg och branter;
Sjungen små Kärleks-Panter,
Bland gamla Mostrars kält och gnag.
Syskon! en sup vid disken,
Och pro secundo en på Fisken;
Krögarn, den Basilisken,
Summerar Taflan full i dag.
Klang Du och Jag!
Klang Ullas amaranther,
Af alla slag!
Blåsen i Musikanter,
Och hvar och en sin kallsup tag.
[Corno]
Hvar en sin kallsup tag.

73

Fredmans sång nr 8

Carl Michael Bellman

Ack, om vi hade, god' vänner, en så
ungerskt vin för vår strupa
och att vid såstängen vi voro två,
som hade lov till att supa!
Vi skulle ligga — Gud signe Guds län —
jag och kamraten med tungan i sän.
Ack, om vi hade, go vänner, en så
ungerskt vin för vår strupa!

Ja, fast den sän vore tunger som bly,
skull han bli lätt till att bära:
jag skull med krafter och rosende hy
lyfta min börla och svära,
och min kamrat skulle ta mig i famn,
dansa med stängen och sjunga mitt namn.
Ack, om vi hade, go vänner, en så
ungerskt vin för vår strupa!

Ej på trehundrade steg någon själ,
nej, ingen käft på trehundra!
Nej, våra portar skull stängas så väl:
ingen skull bulta och dundra.
Bulta nân dit, skull vi lyfta vår stång,
fäkta som bröder och dö på en gång.
Ack, om vi hade, go vänner, en så
ungerskt vin för vår strupa!

Båd uti urväder, solsken och slask,
dunder och blixt och i torka,
ja, om från himlen föll änglar pladask
neder i sän, skull vi orka,
orka att släss, köra opp dem till män,
taga basunen och dricka ur sän.

Ack, om vi hade, go vänner, en så

ungerskt vin för vår strupa!

Här är gudagott att vara,
o, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd från fåglars skara,
se vad gräset lyser grönt.

Humlan surrar, fjäriln prålar,
lärkan slår i skyn sin drill.
Och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

75

När skämtet tar ordet

Frans Mikael Franzén

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord,
med fingret På glaset, som dofta,
så drick och var glad: på vår sorgliga jord
man gläder sig aldrig för ofta.

:: Ty en blomma är glädjen: I dag slår hon ut,
i morgon förvissnar hon redan.
Just nu, då du kan, hav en lycklig minut,
och tänk på den kommande sedan...:

Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
Dock sitt ej och dröm På kalaset!
Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
se fyllas och tömmas i glaset!

Här sörj blott för glaset: om fyllt, så töm ut;
Om tomt, så försänd det att fyllas,
och minns att det sköna och goda förut,
se'n glädjen och nöjet, må hyllas.

Ty ägne vi först åt värdinnan en skål:
vad vore vår fröjd utan henne!
Sen prise vi värdens och särskilt hans bål:
vad vore vårt mod utan denne!

Dem båda förene ett glas och en sång:
de själva så skönt sig förente.
Med druvorna myrten blev skapt på en gång;
vem ser ej, vad himmelen mente?

För övrigt må värdens ge alltid nytt skäl
till ständig omsättning på glasen
och visa att rangen är nyttig likväl
till skålarnas mängd på kalasen!

Men förr'n han är färdig med klang och harang'
vi skynde att själv mante dricka
och helge ett glas, som är över all rang'
i tysthet envar åt sin flicka!

76

Dricka vill jag vit Chablis

Plocka vill jag skogsviol

Nicklas Forss

Dricka vill jag vit Chablis och Sachsens fina sekt.

Dricka, dricka, natten lång tills dess min törst är släckt.

Port och Amarone, minna mig om forna dar

och alla flaskor jag i tiden lyckats tömma har.

Dricka vill jag Corvinone, Eiswein och champagne.

Dricka, dricka, Pomerol med färgen av kastanj.

Alla sorters brännvin minna mig om vännen min,

men vinets must åt såna plågor ryter skarpt "Försvinn!".

77

Bort allt vad oro gör

Carl Mikael Bellman

Bort allt vad oro gör,
bort allt vad hjärtat kväljer!
Bäst att man väljer bland desse buteljer,
sin maglikör.

Granne! Gör du just som jag gör,
vet denna olja ger humör.
Vad det var läckert!
Vad var det? Rehnskt Bläckert?
Oui, mon seigneur.

Bort allt vad oro gör,
allt är ju stoft och aska.
Låt oss bli raska
och tömma vår flaska
bland bröderne.

Granne! Gör du just som jag gör,
vet denna olja ger humör.
Vad det var mäktigt!
Vad var det?... Jo, präktigt,
Malaga - Ja.

Ein König ist der Wein, ein König ist der Wein!
Mit Segen reich beladen, ist er von Gottes Gnaden,
und mancher Purpur sein.

Ein König, ein König, ein König ist der Wein,
Ein König ist der Wein!

Ein König ist der Wein, ein König ist der Wein!
Mit einem Reben bande, umschlingt er alle Lande,
beherrcht sie gross und klein!

Ein König, ein König, ein König ist der Wein,
Ein König ist der Wein!

Imsig vimsig blir man

utav lite vin.

Klättrar uppå stolen,

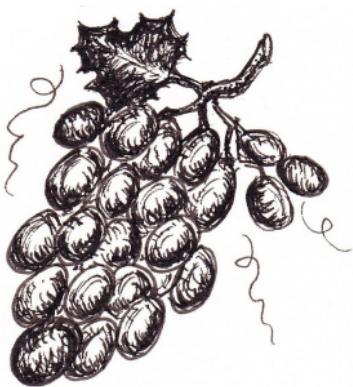
verkar piggelin.

Ramlar under bordet,

sussar en minut.

Vaknar av att vinet

i glaset tagit slut.

Jag minns än idag hur min fader
kom hem ifrån staden så glader
och rada' upp flaskor i rader
och sade nöjd som så: Bordeaux, Bordeaux!"

Han drack ett glas, kom i extas,
och sedan blev det stort kalas.
Och vi små glin, ja vi drack vin
som första klassens fyllesvin.
Och vi dansade runt där på bordet
och skrek så vi blev blå:
Bordeaux, Bordeaux!"

81

Feta fransyskor

Marsche militaire, Schubert

Okänd författare

Feta fransyskor som svettas om fötterna
de trampar druvor som sedan skall jäsas till vin
Transpirationen viktig e'
ty den ger, fin bouquet
Vårtor och svampar följer me'
men vad gör väl de'?
För...

Vi vill ha vin, vill ha vin, vill ha mera vin
även om följderna bli att vi må lida pin
Flickor: Flaskan och glaset gått i sin
Pojkar: Hit med vin, mera vin
Flickor: Tror ni att vi är fyllesvin?
JA! (Fast större)

Snabba på med vinet

söla inte präst

Strunta i oblaten, nu så är det fest

Skynda, fram med kalken

skit i orgelbrus och sång

Nu sa ska vi ägna oss åt Nattvard dagen lång

Det går ett vin runt med servitrisen
det porlar till i ett glas med fot.

Och jag skall skramla med bordsservisen
tills det är min tur att ta emot.

Jag ville sjunga om Vino Tinto
och tralla gott om Tokai och Port
men ack, mitt sångblad har jag spillt vin på
och grannens visbok har kommit bort.

Det går ett vin ner för våra strupar
det täpper till våran glada trall.

Men fast jag glömt varje sång om supar
så vill jag sjunga i alla fall,

84

Frippes vinvisa

My Bonnie
T. Perret

Ett litet glas rödvin mot flunssan.
Förbannat så härlig bouquet!
När ungdomen hänglas i Brunssan
är minnena här ska ni se

Batong och vin,
rojsigt fint.
Vi skålar med glasen i klang,
champagne!
En kväll på stan, ser man på fan
det är ju Spitu i sin nya BMW, Cabriolet.

Med musslor och vin på Hangö västra
i vår Nyländer Yachts '45.
Med Gusi vi havet bemästra
det mojnar och snart styr vi hem.

Batong och vin,
rojsigt fint,
vi skålar med glasen i klang,
champagne!
En kväll på stan, ser man på fan
det är ju Spitu i sin nya BMW, Cabriolet.

Vi tar å shoppar lite potis från Hallen,
vi kör en brekkare med potatis och sill.
Å har ni hört att Missen har skilt sig
från Nallen?
Å Brassen har fått en klepp till. (ÅTER)

Arrak, Ack Ja

Batong och vin, rojsigt fint

vi skålar med glasen i klang,

champagne!

En kväll på stan, ser man på fan

Det är ju Gusi som kommer, så skoj,

sidu moj'n!

Punschen kommer,

punschen kommer

ljuv och sval.

Glasen imma,

röster stimma,

i vår sal.

Skål för glada minnen,

skål för varje vår.

Inga sorger finnes mer när punsch vi får!

86

Punschlinjen

Liten julvisa (raska fötter)

Sittningen går mot sitt slut, min vän,
och då är det dags för punschlinjen.

Att gå runt till vart kuvert,
spilla lite här och där.

Det blir sött och klibbigt!

Det var en gång jag tänkte
att punschen övergiva,
Men det får inte ske
så länge jag får leva.
För om jag en gång dör,
så står det på min grav:
Här vilar en, som finska punschen övergav.

Jag gillar, jag gillar punschen
Jag gillar den som punschen skapat har
Jag gillar, jag gillar punschen,
jag gillar punschen och hans far!

Det smakar så härligt, det smakar så gott.
Det här är det bästa som vi någonsin fått.
Aldrig har vi väl smakat på något som det,
Det finns inget som smakar som kaffe au lait.
Aldrig har vi väl känt oss så här saliga,
Det finns inget som smakar som Gevalia.

89

Djungelpunsch

Var nöjd med allt som livet ger

Jag gillar alla tiders punsch.
Punsch till frukost, punsch till lunch,
en punsch till förrätt, varmrätt och dessert.
Jag gillar punsch för vet du vad,
rent kaffe gör ju ingen glad.
Så punsch för fulla muggar vill jag ha.

Med konjak du lockar.
Den bästa Renault.
Förlåt om jag chockar
och tar punsch ändå.
Och bjuder du på fin likör
får du ursäkta om det stör.
Jag väljer hellre Grönstedts Blå,
en Cederlunds eller Flaggpunsch å
- kanske har du ren Platin?

Jag gillar punsch,
så ge mig punsch och jag är din.
,: För evigt din,::

90

Alla sorters Punsch

Herrar:

;: Punsch, punsch,
punsch, punsch,
punsch, punsch,
alla sorters ;:

Damer:

När supen runnit hädan,
och maten lagts därpå,
och kaffet står på bordet,
vad vänta vi då på?
:: Jo punsch, jo punsch
och alla sorters punsch ::

Ja, den föll oss i smaken,
nu ropar vi gutår,
och koppen står där naken
och väntar på påtår.
;: Jo punsch, jo punsch
och ännu mera punsch. ;:

91

Crambamboli

När Gud en gång den vackra världen skapade
så fann Han allting ganska gott.
Han tyckte dock att Adam borde
få något drickbart på sin lott.
Så satt han pricken över i
och skapade crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Napoleon, han var en tapper krigare
som du, som jag, som mången annan.
Och vet du vad om honom sades
var grunden till hans tapperhet?
Napoleon med sitt kompani
han drack ett glas crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Vill du som jag hos flickor/pojkar göra lycka?
Det kan gå bra, det kan gå galet.
Och vet: Det är ett vågat stycke
som fodrar ganska mycket mod.
Men jag kan sätta ett mot tre
att hjälpa skall crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Crambamboli, ja det är jordens härlighet
och himlens salighet, förvisso!
En härlig dryck för tjocka magar
och för den magre ganska gott.
All jordens sorg och tyranni
skall vika för crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,

crambamboli!

Gul lyser solen, gul är flaggans kors.

Gul vajar säden och gul är ängens pors.

Gul är kinesen och gul japan,

och pyttens ägg är gul som fan.

Vår punsch är gul, så ta'n

Vår punsch är gul, så ta'n!

Kom nu lilla punschen min,

följ nu efter supen.

Snart så skall du åka in,

ner igenom strupen.

Till mitt stora magpalats,

där det finns så mycket plats.

Kom nu lilla punschen,

följ nu efter supen.

Johansson är ful,

han får gömma sig i ett skjul.

Ful är Perssons bror,

Persson själv har glömt bort var han bor.

Fulhet gör mig trött,

ge mig snabbt någonting som är sött!

Ge mig punsch,

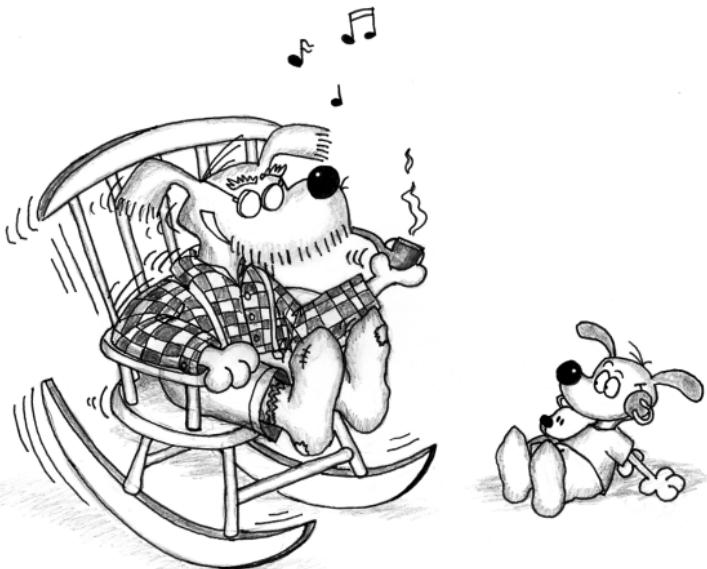
ett glas med punsch,

nej, en flask med punsch!

(Å' en kasse bär.)

Fafa Ska Sjung

95

Sista punschvisan

Auld Lang Syne

När punschen småningom är slut

och vår flaska blivit tom.

Då vänder vi den upp och ner

till dess inget rinner ur.

;;: Så slickar vi, så slickar vi
båd' utanpå och i,
och finns det ändå något kvar
får det va' till sämre dar. ;;

Emel for åp ped ti Öjen
markan i in burk å e mäitspö me.
Åp strandän bräivär slussin
stal an se in roddbåt
for ut i Kaskusände å sku buri mät.
Men höfstup vort an longvåt
i in blåmåla plåtbåt.
Tusan, jäken
köm a stuli nöulon?

Emel kom ti plomp i fjälin
feg in rekti kalsup så an vela spy.
He smaka cellulosa,
smaka värr en dynjon.
Emel for ti båten som i seck med bly.
Men höfstup kom e titât
in blåmåla plåtbåt.
Tusan, jäken
tennar kommer Folkline!

Folkline tjuta me sirenin
å Emel dro di opp som in arin mört
Så tömd di ur an vattne,
å tömd i an na välvana.
Emel liva i å va itt ens na trött.
Ä notstup for an häimât
i in blåmåla plåtbåt.
::: Tusan, jäken
köm a stuli nöulon? :::

97

Astu-Mattas omvändelse

Brännvini he'e no ein krångloan vääto.
Mang gang he lagar ein i uusliheit å trääto.
Nooga mäst an räkn ut ho mytji 'a täl
tå a' naangang styrker se me alkohål.

Tå Astu-Matt pa va ti staan å hadd na mark i tasko,
så kåmb a alder heim om int an hadd naa i flasko.
Tjärndji ho bruuka taa i moot a ibland
halvvägs ti veiji mä språta i hand.

Ein gang då an ååter hadd ein fyllo se skaffa
Tjärndji byrja grobel yvi horleis ho sko straff a.
Gobbi låå å snarka på söötöra sett.
Tjärndji klädd då ååv an så försiktit å nett.

Så sest ho ner mä kläädre hans å byria sprätt å sööm
om
varinda plagg så snääv å trang så knapt naan sko
drööm om.
Pyyla döm på gobbi säm i fyllo siin låå.
Lekst sist å såva i ein sjildan råå.

Mot mårne då a kvikkna till å byrja klarn i sinni,
så tjend a så i kroppi jyså kårve in i sjinni,
byrja roop ett tjärndji siin å ljuudi va så möör,
at hon sko kom å jälp a för a halder på å döör.

Tjärndji djik ti sändji 'ans å roopa "sööta gulli"
å jembra se å lååsta rååm å saa "Va tu e svuldi
nu ha e entå gaai så ja så mang gang ha sagt'
så brännvini ha de ner på dööbeddi lagt."

Å gobbi saa att plåägona va stoor, å sluut va håppi.

Men kåmbää ja ifråän dehääär me liivi kvaar i kråppi
så låvar ja me hand på monn, å minns va ja seir,
ti alldär slepp ein brännviinsdråppo neir i strupi meid'.

Tå ömsa tjärndji klääde ååv an, såm var vååt åv skumi
å linda döm i lakane å bar döm uut uur ryymi.

Sylma släfft å gobbi a djik opp på tridi daan.

Men han sko int ha trösta taa eins Häffmansdråppa
saan.

Å ja ha vari full i femton år
men int ha e nu satt na jävla spår
::: åp kråppin män, åp kråppin män
å lieävren täij e no å uutan sââr. :::

Om Alko höjer priserna i år
vi klarar alla kriserna gutår
::: fortfarande frånvarande
vi dricker nåt motsvarande gutår. :::

99

Noppåviiså

Fritiof Remell

Hälsninga har ja ifrån Linnuspera
ter vi pedigreerar.
Hannes å ja tsöft varsin koddå en da
å vi kontrollleera:
Miin va en noppå, hä juså kukkå
tå fär di koma mä va noppona di haar.
He too åpp grinda, så mytsi e hinda
tå foor ja strax ti en djuurlääkar.
A han sa säästee. "Tu sko booda dsee
nu å då en lillan suup säästee".
Ja to rååda fö goo å ein knårrkopp droo
heila noppå in i sömnes roo.
Saan så vaknast e åpp, vaalt ti kähmelå
håksa vingel ååv i illdsäälä,
men he jälpa braa, för he sää int naa
vartsin grinda eller klinkkona.

Rump, rump, rumpeliraa
söjs er ti noppona.
Ja pa int vaal ill ut å åppställt ja
en noppå e braa til haa.

Ni ska int tro e a viri skruuft
för he tappa jämrå.
En tiid så böula he å hadd så druuft,
håksa vaal ti kräntså.
Men ja tänkt jysså, hä fol int bysså
he kan jo jämråter mä va jämrå e kvaar.
Ja foor tii staan, å ter tsöft ja saan
ti gröön pare brillona så noppå nu har.
He er rooli me glasögona he tror et
alltihop e gröönfoodrä.
Tå ja bruukar still tärttis he määär iil

tycker ja he boodi noo räck till.
Ja bruukar haa Jorvas kaakonaa
tömte rovvonaa å pââponaa,
men så hââkon too he fâr alder noo
juså Majaback koddâ uutan roo.

| Rump, rump...

Ni kan int tro va he er löös ti mälk,
hur e dseer i stsuulâ.
He kåmber bara juså an sko pâlk,
he bâst jer å imillan Uulâ.
Int naasås djuura haar toko juura,
tâ fâr di koma mä va juura di haar.
Om man drar ein gang, komber e
fleir gang, å ni kan int troo tokan
romppâ e haar.
Juså svängdöre å på gângjääne,
viitsis bort, så int e sloiskar naa.
Nu fâr kvinnfälttsi mytsi bâter ti
hald he romppâ bârt frân möjkhinttsi.
Nu ska int an träng, ha e täär å häng,
he ha noo hängd teer rei laagom läng
å betyydelse har e alltiili. Stämber
Korp-Matt saa tacksägelsi.

| Rump, rump...

100

Kåtong fields

Cotton Fields
Anders Teir

Josip va in litin, litin klepp som bodd
naschtans i Kåtnäs lame mamm sin.
Han va blå, Kåtong-, Kåtongblå.
Han va ylak å skräik å råla ter an låg
i vaggon mitt i rume,
i en rekti Kåtongvagg där häim.

Mamm hans sa: Kva je e nu fö rålas
näj nu tror ja nov vi flyttar jag å frassin.
Tu je blå, Kåtong-, Kåtongblå.
A så for on åp motorpede som e schtjitit
streck i Klockarbackan
å in rekti Kåtongfrass sat åp.

Men just vör Bila jälma frassin
så e bar fö tjeljän ut i ditje,
i e slaskåt, gåråt Kåtongdik.
He va just tenn vör Kåtongbodän
fast i anna ditje neri backan
i e slaskåt, gåråt Kåtongdik.

101

Vååre i Pedäsi

Vårvindar friska
Erik Sundholm

Än som förr om åårä
kåmbär ååter våårä
blååsand ifrån än varmare zoon.
Taatsä ti dråppar
all skranglo tåppar
gröönskar på pälargoon.
Fågla ti vääsnas värr än di bruuk
tsänslona vaar så öim å så mjuuk.
Onga åm kvälda
sväittas ondi fällda
knälldär å foodrar struuk.

Kansje vi prooar
mang sârttås skooar
fön e vaar tårtt på bakka än daag.
Snuuo ska bräkk ås
hoosto ska knäkk ås
bäinä vaar mjuuk å svaag.
Men om vi gaar åt Fäboda til
krååko ho slåår i stjye sin drill.
Takkona lambar
äinriisi dambar
tsänga vaar yyr å vill.

Driivona löisis
Remso ho pöisis
vattni hä stuuar upp i all diik.
Iisa ti blåkknar
pimplarä dråkknar
fast i än grunnän viik.

Men saan ti näâgra som lämnar kvaar
bär uit motoorä siin som di haar.

Lägger döm i bââta
som är roti i näâta
puustar å svär å draar.

Daga vaar längter
nääträ vaar tränger
snaart siir a duuni runt uuta äld.

Hööger å hööger
soolä ho hänger
äin meeter minsta var kväld.

Gräsi hä fröudas räj vi var knuut
kuuddona röutar räj å vil uit.

Stinn vaar i haga
juuri ondi maga
böndrä vaar nöjd ti sluut.

102

Grannas skithus

Byssan lull

Grannas skithus ha raka ikull,
å vârat he står tär å lytar.
Bäter ti ha ett rokoe eitt,
än ti vaa rikti ytan.

| Fafa ska sjung,
fafa ska sjung,
fafa ska sjung för lill tollon sin.

Tattarn ha stuli tupplotji vårt,
å potton ho gistnar på gärdin.
He finns så myki som
e sorgeligt å svårt,
he finns så myki sorger i världin.

| Fafa ska sjung...

Tänkin å undrin va öid he sku va
om eldin sku slokin i spisin.
Å int sku vi kun kok,
å int sku vi kun steik,
å int sku vi få mat åt grisin.

| Fafa ska sjung...

Nyland nationshus ha raka ikull

vârat he staar tär he staar än.

Int va vi nöjd me na stsylta na meir

vi skutta ikull heila stsiite!

Fafa ska sjung,

fafa ska sjung,

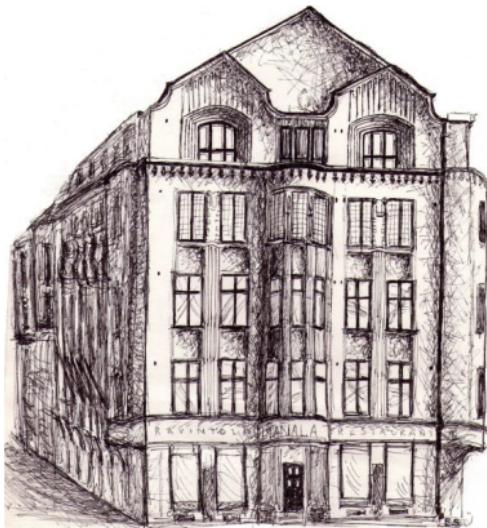
fafa ska sjung för tållon siin.

Si me svättas kvalin da
åp Närpes trä och Metall
tier så sliter jag me ploatin
om et väit kva ja säir.
Netchin brudar runt om mieg
skådar tå ja sloår
har itt nain pistol
har itt nain kniv
men in hamar oåv stoål.

Ja je åp NTM
me in hamar oåv stål.
NTM
he ligger i Buöle.
NTM
å tier drecker di uöle.
NTM
si tå ja sloår.

Stjiti, ylak, åp grymt humyör
kvinnor vill ha mieg
från Närko komber di å skoäd
hör an ska arbet.
Ta hit dotren, elå fruen
lies opp dönan å spring fö tett liv
fö snart je dajin slut
å karin släpper di ut.

Kun Botnialle Sisään Astuu

Ja je åp NTM
me in hamar oåv stål.

NTM
he ligger i Buöle.

NTM
å tier drecker di uôle.

NTM
di lagar sopbilan.
NTM
som gar hondra milan.

NTM
di har stora hallar.
NTM
å di har stora ballar.

NTM
si tå ja sloår.

105

Festmarsch för Vasa nation

Fritiof Anderssons Paradmarsch
Lars Hulden

Från slätterna och havet har vi flyttat söderut.
Det gick för att det måste gå.
Nej, om vi här kysser marken!
Vi skrubbar oss i hjärnorna med lärdomens lut.
Men om vi vill
flaxar vi till
och flyger opp åt Kvarken.
Och inte ids vi buga oss för allt som kallas fint.
Vi klampar i salongerna, men klampar genuint.
Vi är en hop som häckar här
i söder några år.
Lever på län
långt hemifrån
tills graden blivit vår.

Från slätten har vi med oss ner ett eget ögonmått.
Det siktar vi på världen med,
inte blir man imponerad!
Det finns så mycket stort som när det mäts blir ganska
smått.
Hej, om du vill
klämmer vi till
så du blir rent chockerad.
Men inte skall ni buga er som står här runt omkring
för också en som inte är en vasung är nänting.
Här kommer vi långt norrifrån
och är såna vi är.
Men om vi ser
noga på er
så är ni folk ni med.

Och sen så går det kanske som det ofta brukar gå:
Vi stannar här till livets slut.

Men inte glömmer vi marken
och stränderna och skogen där som barn vi härat på.

Nej, om vi vill
så slår vi till
och flyttar opp åt Kvarken.

Och nog för att vi inser att vi inte skiljer oss
så mycket ifrån andra, men det är en sak förstås:

Vi har ett hav, vi har en slätt
som stannat i vår blick.

Stannat hos dig,
stannat hos mig
vart vi i världen gick.

Du ska få min gamla cykel

Sture Björk

Först i början rena skräcken plåga mig,
på nationen gå, det vågar jag nog ej
men tog mod till mig, steg in,
och titta varligt mig omkring.
Usch, vad här är rökigt, skrikigt, stoj och spring.

Det var rätt som mamma sade då jag for,
håll dig borta från nationen, minns din bror.
Hur det gick för honom
efter åtta år i huvudstan,
efter troget vridande på ölfatskran.

Jag skall bara vara flitig, läsa hårt.
Att studera är nog säkert riktigt svårt,
men i kväll kan jag ju stanna här en stund
och dricka te.
Är den tavlan faktiskt så där hemskt på sne'.

Och för pojkar skall jag noga akta mig,
man vet aldrig, hur dom riktigt uppför sig.
Mamma varna' ju mig extra
för att häftigt bliva kär.
Oh, vad han är stilig, han som sitter där!

Men vem fan har sagt att mamma sku ha rätt.
Jag får leva på mitt eget lilla sätt.
Studierna, de får vänta ännu ett år, kanske två,
på nationen vill jag mycket hellre gå!

Ferdinand von Ramm föddes 1890 i Tavastehus. Han tillhörde en baltisk adelssläkt och blev student från Ritter- und Domschule i Reval 1911. När han i mitten av oktober sammahöst inledde sina studier vid Helsingfors universitet valde han att skriva in sig i Vasa nation, där han hade släktingar på mödernet, och alltsedan dess förblev han vasung och österbottning till själ och hjärta - trots att han knappast tillbringade mer än åren under vinter- och fortsättningskriget i Österbotten. Rammen berättade själv så här:

"Det var den 9 november 1911 som jag begav mig till Porthansfesten, iklädd frack och prydd med det rödgul-svarta bandet. Mottagandet jag fick var överväldigande vänligt. Man må ta i betraktande, att jag för herrarna var en helt främmande figur. Den dåtida inspektorn, prof. Otto Engström, hälsade mig hjärtligt välkommen, och den kvällen kommer evigt att leva kvar i mitt minne. Där lärde jag känna kamrater även av finsk nationalitet, med vilka en trogen vänskap bundit mig genom åren. Nu började för mig det glada studentlivet inom min egen korporation. Höstterminen 1911 gick emellertid mot sitt slut. Terminsavslutningens höjdpunkt bildade julfesten, 'Lilla jul'. Fastän jag bara var gulnäbb tilldelades jag den stora äran att bli vald i den kommitté, som fätt sig festens arrangemang anförtrodda, inhändande av lustiga små presenter m.m. Denna första julfest i kretsen av mina kamrater kommer alltid att vara mig oförglömlig. Wasa nation hade på den tiden inget eget 'hem', utan samlades i Restaurant C. F. Nyberg, belägen mitt emot 'senatsbyggnaden' Som lokal var detta etablissemang egentligen

ganska primitivt, men maten varförträfflig och betjäning en prima. Många glada sånger sjöngs denna oförglömtiga kväll och först sent på natten skiljdes man med den glada förhoppningen om ett återseende under den kommande vårterminen 1912. Var och en strävade nu hemåt. Ja, jag må säga det var gyllene tider. Sorglös och glad.”

Ferdinand von Ramm var så genomsyrad av tysk korporationsanda med dess speciella disciplins- och hedersbegrepp att han räknade det som sin själfallna plikt att i början av varje termin personligen anmäla sig hos nationens kurator och att aldrig försumma ett tillfälle då nationen samlades. I den mer demokratiska nationen var han en sällsam främmande fågel med sin spinkiga, något degenererade typ och sin säregna blandning av gammal fin herrgårdskultur och överdådigt studentikost festhumör. I hela studentvärlden var han känd och omåttligt populär, och ännu långt efter det han lämnat studieåren bakom sig hälsades han med jubelrop var gång han uppenbarade sig i ett glatt lag på Ostrobotnia. Någon examen avlade han aldrig, trots grundliga - speciellt historiska - kunskaper och ett fenomenalt minne. Efter att revolutionen gjort slut på familjens förmögenhet försörjde han i fortsättningen sig och sin mor på en enkel kontorstjänst som utrikeskorrespondent hos andelslaget Labor. Han behärskade sex olika spåk, men inte finska. Hans ryska var perfekt vilket kom till stor nytta på hans arbetsplats. Efter kriget sjukpensionerades han och gifte sig hösten 1947, till sina gamla vänners stora förväning.

Men ännu när han stod i beråd att med sin hustru bosätta sig i hennes villa vid Medelhavet för sin återstå-

ende livstid, försummade han inte att komma upp till de äldres samkväm på Ostrobotnia för att ta farväl av sin nation. Med sviktande själskrafter erinrade han sig sin ungdoms dårskaper och nertecknade dem i en på tyska avfattad relation, som han är 1952 översände till Vasa nation för att förvaras i dess arkiv. Ferdinand von Ramm avled i Frankrike den 7 december 1960.

Rammens visa skrevs vårvintern 1913 av Thure Svedlin, nationens kurator 1918-20, till ett spex. Nationens förste kurator Artur Eklund berättar i dikten "Ett Königsminne", hur han, Svedlin och Alfred Fahler samlats i det legendäriska "Gröna rummet" på restaurang Karl König vid Mikaelsgatan för att med gemensamma krafter åstadkomma det spex som skulle bli huvudnumret på ett allmänt svenskt studentsamkväm. Restaurangens populära bar kunde under 1910-talet räkna Ferdinand von Ramm bland sina trognaste stamkunder, vilket förklarar hur han och hans trogne kumpan Harald "Mosse" Monsen, från Nylands nation, dyker upp för att lyssna till den nyskrivna sången. Sången har länge funnits med i nationens sångbok, men melodin glömdes under slutet av sextioalet, men på initiativ av Sture Björk, en av nationens mer legendariska sångledare, togs den upp igen i samband med nationens 75-årsjubileum.

En tärna kom gungande från Königs bar,
hon gick gnolande Glogatan fram.

På vägen så mötte ett hjältepar,
och den ene var Ferdinand Ramm.

Den andre han var nog en rysk officer
och han hann lite fortare fram.

Så hurra vi alla för Rammens malör
och skåla med Ferdinand Ramm.

Sjörövaren bugar, sjörövaren ler:
Golubusjka, följ mej nu åt!"

Nej, förrän jag följer en rysk officer,
så väljer jag Ferdinands stråt."

Potz tausend Teufel da raube ich dich,
seitjas ti budjesh mojá.

Mon Dieu, eine Herrscherin wirst du für mich,
vot glücklich werden wir da."

Men arg som en spindel framstöter baron
och hejdar på vägen en bil:

"Här skyddar jag dej mot en hel bataljon!"
Sen susa de bort som en pil.

Ja, tärnorna sälja sitt liv så dyrt,
och kampen var midnatt står het.

Men Rammen han segrar - vad sedan sker
är mer än historien vet.

108

Ett köringsminne

Artur Eklund

Där ute rådde klara, skarpa dagen
med brus och oro, jäkt och fåfäng id.
Men nere i vårt källarrum var slagen
en klocka som förkunnat: ingen tid!

Det var ej natt, ty alting var så vaket,
och fråga var ej nu om stängningstid.
Det var ej dag, ty lampan brann i taket,
och fälld gardin höll vakt om rummets frid.

Det var en tid för syner och för drömmar,
för fantasier, hugskott, skämt och skratt.
Det var en tid, som likt en guldflod strömmar
och ger en kvintessens av dag och natt.

Där sutto vi, tre man, som kommit samman
att å en ort från dagens buller ryckt,
uppgöra planer, värda stämningsflamman
och fänga tankarna i deras flykt.

Att bryta ned var hindrande fördämning
vi togo supar, togo fem och sex.
Här skall, för tusan, snart nog skapas stämning,
här kläckes ut de vasaiters spex.

När glasen lyste av den gula drycken,
då kommo tankarna i brokigt tåg.
I ordens dräkt framträdde många stycken
av dikter, som vårt inre öga såg.

Vid instrumentet välldé Djävulssången
med nya ord av skalden Fahler fram.
Vid glasens klang ljöd då för första gången
den sång, vars hjälte är vår vän von Ramm.

Och se! Där kröpo fram så tvenne kunder
av underjordens folk, ett tomtepar.
De kommo gång på gång till korta stunder
och gingo hem ånyo till sin bar.

Och Rammen lyddes hänförd av sin visa.
och varje gång han gick till baren bort,
så var det för att skalerverket prisa
och lämna oss dess vardande rapport.

Och Mosse sedan, liten, torr och mager,
en diable boiteux, en stamkund aven han,
såg drömande mot fönstrets matta dager,
där dunkla skuggor drevo av och an.

Han blev poetisk, och han hördes tala:
"Hur fjärran ljuder här ej livets brus.
Jag tror, att jag över oss gå böljor svala,
jag tror vi dvälgas i Atlantis' hus.

Vi glömts av världen och dess hårda lagar,
vi kommit utom själva livets ström.
Här skiljes ej på nätter och på dagar,
här råder endast sorglös ro och dröm."

Du hade, Mosse, rätt; vi voro alla
den gången sjunkna i Atlantis frid,
men trädde ut ånyo i den kalla
och trista värld vi flytt till någon tid.

Men i Atlantis sjönk den dagens minne,

ty se, Atlantis finnes i vår håg.

En ocean förvisso är vårt sinne

och på dess yta föjer våg på våg,

som rastlöst brusande och skumhöjd svalla;

men ned i djupet är det stilla ro

och evigt vita lysa torn och vallar

av sjunken stad, där våra minnen bo.

109 Österbottnisk dryckesvisa

Nu drickom goda vänner, skål gutår!

Nu drickom goda vänner, skål gutår!

:: Närvarande, fränvarande

och alla vägafarande gutår! ::

110

Pias snapsvisa

Smile
Pia Jäfs

Snaps, den är ljuv är härlig
och inte alls förfärlig
Av den så njuter vi,
skålar och sjunger.

En snaps den gör livet soligt,
snaps, känn hur allt blir roligt.
Höj nu ditt glas och skåla glatt
och drick sen ur!

111

Kun veikot kaupungilla harhaan

Risto Vuorijoki 1932

Kun, veikot, kaupungilla harhaan
ja olen synkkä, seuraton,
mä silloin tiedän paikan parhaan,
se Ostrobotniame on.

Kun Botnialle sisään astuu
ja Alakertaan kurkistaa,
siell' heti kohta kaula kastuu,
ja pakko ompi istahtaa.

Siell' näky tuttu silmää kohtaa
ja lasit yhteen kilahtaa,
siell' posket purppuraisna hohtaa,
ja laulu raikas kajahtaa.

Sii takit pois nyt kiskaiskaamme
on tapa pohjalainen tää,
ja veikot, hei, nyt laulakaamme,
niin että katto tärähää.

Me emme laulamasta lakkaa
ennen kuin aamu sarastaa,
ei täältä kesken poistutakkaan,
täll' juodaan kautta Pohjanmaan.

112

Vi skålar för våra vänner

We wish you a merry christmas

Vi skålar för våra vänner,
och dom som vi känner,
och dom som vi inte känner,
dom skiter vi i!

Vi skiter i våra vänner,
och dom som vi känner,
och dom som vi inte känner,
dom skålar vi för!

113 Pappa kom bort

Pappa kom bort,
när vi var i Köpenhamn.
Så slutar visan.

114

Jag är vasung

Jag är lapp och jag har mina renar

Jag är vasung och har lite renat
ja, om hembränt så tycker jag bäst
ty att köpa blir dyrt så förbenat
och då saknas ju smaken av jäst!

Här vid foten av snöklädda Pampas
finns en plats dit jag går varje vår
det är faktiskt nåt särskilt med stället
det är där apparaten min står.

Men en natt var det odjur i trakten
där var skära elefanter och möss
så till trolltrummans ljud upptogs jakten
och till kokaren sa jag ajöss.

Men en gång när jag for upp till Pampas
fanns av kokaren inte ett spår
ty se länsman han hittade stället
och i finkan så ensam jag går.

115

Två vandrande gesäller

Kaks kisälliä

Två vandrande gesäller
på vägen tog sin ton
och i sin sång framlade
en glad proposition;
Om alla Finlands sjöar
förvandlades till klart,
nog skulle vi i Finland
då leva underbart!

| Kalja, kalja
kalj-a-lal-lal-lal-la!
Kalja, kalja
kalj-a-lal-lal-lal-la!

På brännvinssköljda stränder
vår stuga skulle stå,
med slup på supens yta
lustseglade vi då!
Om all vår dryck var brännvin,
i snaps vi badade,
nog skulle vi ett Eden
beständigt kring oss se!

Och kom så domedagen
med kopparklockors dån,
vårt svanhopp vi då toge
i Koskenkorvaän!
Var kallsup då i brännvin,
vart simtag då i snaps
så härligt ljuv oss gjorde
vår slutliga kollaps!

116 Kaks kisälliä

Kaks' kisälliä kulki
maantietä laulellen.
Ja he laulussaan toi julki
ylevän aatteen:
Jos kaikki Suomen järvet
viinaksi muuttuisi,
niin eikös meidän poikain
elellä kelpaisi.

| Kaljaa, kaljaa
kalj-a-lal-lal-lal-la!
Kaljaa, kaljaa
kalj-a-lal-lal-lal-la!

Rannalle Viinajärven
majamme rakentais'
ja sen Sulolainehillä
öin päivin soudeltais'.
Ja me ryypättäis' vain viinaa,
viinassa uitaisiin.
Ja, eikö tätä voisi
verrata Edeniin.

Jos viimein parannusta
ei saatais krapulaan
niin helmaan Viinajärven
loikattais' kuolemaan.
Ja me ryypättäis' vain viinaa,
viinassa uitaisiin.
Ja, eikö tätä voisi
verrata Edeniin.

117 Lauletaanpa me nuoret pojat

Lauletaanpa me nuoret pojat
tämän talon kungiaksi.
Ettei kävis' täällä olo
meille tukalaksi.

Sinisilmälammen rannalla
on tämä poika kasvatettu.
Suomensaaren vartijaksi
olen minä opetettu.

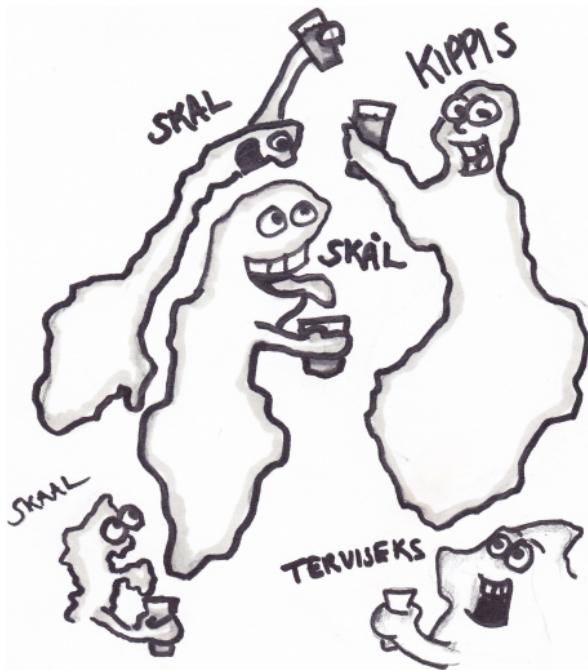
Ai, sano pappa ja ai, sano mamma,
kun pojat ovat hajallansa.
Kun niit' on tukkijoella
ja Oulun kasarmilla (Ostrobothnialla).

Oulun kasarmilta ei kuulu
itku eikä nauru,
Vaan sieltä kuuluu siknaalin soitto (lasien kilinä)
ja sotilaspoikien (pohjalaisen) laulu.

Oulun poikain olokapäälle
on numero neljä lyöty.
Vähä se on mitä toinen poika
mun heilistäni hyötyy.

Harvoinpaa nähhään näin komijoita poikia
ajalla kuluvalta.
Kun niitä nähhään tukkijoella
ja Oulun kasarmilla (Ostrobothnialla).

Auld Acquaintance

118 Isoo-Antti ja Rannanjärvi

Isoo-Antti ja Rannanjärvi
ne jutteli kahren kesken:
Tapa sinä Kauhavan ruma vallesmanni,
niin minä nain sen komian lasken.

Isoo-Antti oli ensimmäänen
ja Rannanjärvi oli toinen,
Pukkilan Jaska se Kauhavalta
oli kolmas samanmoinen.

Sitten on piru, sano Rannanjärvi,
jos minä miestä pelkän;
tervastampulla kuonon päälle
ja teräksellä pitkin selkää.

Vaasan veri ei vapise,
eikä Kauhavan rauta ruostu;
niskasta kiinni ja puukoolla selkähän,
jonsei se muutoon suostu.

Ensin ne portahat särjettiin
ja sitten vasta muuri;
Isoo-Antti se erellä meni,
joka joukosta oli suurin.

Ei saa laulaa Rannanjärvestä,
Rannanjärvi on kuollu.
Rannanjärven hauralle
on marmorikivi tuotu.

119

Jag trivs bäst i Österbotten

Jag trivs bäst i öppna landskap

Claus Stolpe, Kimmo Rautanen

Jag trivs bäst i Österbotten.
Opp i Pampas vill jag bo
tre månader om året
så att levern kan få ro.
Jag mår bäst en lördagsafton
på väg till någon dans
till en paviljong vid havet
opp i Pampas någonstans.
Där brygger jag mitt kaffe själv
och blandar det med hembränd sprit
och dricker det med välbehag
med gris från bageri't.
Jag trivs bäst i österbotten
Opp i Pampas vill jag bo.

Jag trivs bäst när blodet svallar
och fyllona ger skrin
när stranden fylls av tomsglas
och heavypotpurrin.
När det klar och det rena
få rinna som det vill
och ordningsmännen tittar bort
och länsman har gått vill.
Där raglar jag så sött omkring
och somnar sen mot närmsta sten
där redan farfar slocknade
nân gång för länge sen.
Jag trivs bäst i Österbotten
Opp i Pampas vill jag bo.

120 | Norrland växer det

I Apladalen i Värnamo

I Norrland växer det tallar höga.

Att dom är höga det båtar föga,

för en vacker dag faller dom omkull

allt för den eviga törstens skull!

121

Vi kom' från Norrland

Vi bor på landet

Vi kom' från Norrland. Vi käkar myggen
som vi fångar på kalhyggen.
Och vi lägg' han uppå smörgåsen
som vi ät' med laxen,
renen,
sillen,
smöre,
nubben,
kåtan,
pölsan,
päran,
fjälle,
filen,
Åkes hammock
och det gör vi varje dag.

Han hette Åke och var fän Tåsjö.
Han had' en gris som var fän Blåsjö.
Som han lade uppå smörgåsen
som han käkade med laxen
... och det gör han varje dag.

Sen har vi Herman, ham kom' fän Böle.
Han hade Norrlands minsta hemman.
Han gick å kratte, och kärringa skratte
så han la'na på smörgåsen
och han käka'na med laxen...
...och det gör han varje dag.

Sen har vi Göran, han kom från Pite'

han har ingen hjärna men det skit' vi i.

För han lägger den uppå smörgåsen

som han äter med laxen....

...och det gör han varje dag.

122 Kalmarevisan

Uti Kalmare stad,
ja, där finns det ingen kvast
förrän lördagen.

Hej dick,
hej dack.

Jag slog i
och vi drack.

Hej dickom dickom dack,
hej dickom dickom dack.

För uti Kalmare stad,
ja, där finns det ingen kvast
förrän lördagen.

När som kvasten kommer in
kommer viskorna med.
Var du säker på de'!
Hej dick ...

När som bonden kommer hem
kommer bondekvinnan ut
och är ful i sin trut.
Hej dick ...

Var är pengarna du fått?
Jo, dom har jag supit upp!
Uppå Kalmare slott.
Hej dick ...

Jag skall mäla dig an
för vår kronbefallningsman.
Och du skall få skam.
Hej dick ...

Kronbefallningsmannen vår

satt på krogen i går

och var full som ett får.

Hej dick ...

Vad skall bonden ha till mat

sura sillar och potat

de' blir sillsallat.

Hej dick ...

123

Lossis nimega gradesko

Viktor von Scheffel

Lossis nimega Gradesko,
kaugemal kui Temesvar,
istus vahva vürst Bibesko, Bibesko!
Serbia hall hospodar.

| ;,: Hai-tiri-lal-la, hai-tiri-lal-la,
hai tiri-lal-la-lal-lal-la. ;,:

Mida tegi vürst Bibesko,
Serbia hall hospodar,
lossis nimega Gradesko, Gradesko!
kaugemal kui Temesvar?

| ;,: Hai-tiri-lal-la... ;,:

Slivovitši jõi Bibesko,
Serbia hall hospodar,
lossis nimega Gradesko, Gradesko!
kuni purjus oli vaar.

| ;,: Hai-tiri-lal-la... ;,:

124

Me mõtted on priid

August Anni

Me mõtted on priid,
kes suudaks neid köita?
Kes vägev on nii,
et vangi meid heita?
Ka vanglas ja vaevas
meil lahti on taevas.
.:; Kõikvõimsad me nii —
Me mõtted on priid. .:;

On elada rõõm
kesk päikese kulda,
On harida rõõm
maad emakest mulda.
Ja kannatust kanda
ja ohvriks end anda.
.:; Kõikvõimsad me nii —
Me mõtted on priid. .:;

Kõik muu meil ükskõik,
mis ise m'ei taha.
Meist enestest kõik,
kas hää see või paha.
Me süda ja silmad
need loovad maailma.
.:; Kõikvõimsad me nii —
Me mõtted on priid. .:;

125

En dansk aquavit

Knud Vad Thomsen

Ren som en jomfru og stark som en bejler.

Hed som det hjarte, der hamrer mod dit.

Kølig som kilden, dervårhimlen spejler:

Sådan min ven, er en dansk aquavit.

Sådan min ven, er en dansk aquavit.

126

Viina painaa

Käki kukkuu kuusikossa
Marjatta Pokela

Viina painaa, viina painaa,
viina painaa aina.

Kauppakassissa lauantaina
ja päässä sunnuntaina.

Viina maistuu, viina maistuu,
viina maistuu aina.

Arkipäivän askareissa
ja vielä sunnuntaina.

Vesi loppuu, vesi loppuu,
vaan ei lopu viina.

Veden puute on paha juttu,
mutt' viinan puute on piina!

127

Jos eukkosi kielää

Jos eukkosi kielää sua juomasta,
niin juo, niin juo.

Jos kielää sua viinoja tuomasta,
niin tuo, niin tuo.

Mutt' juomasta älä sinä milloinkaan lakkaa,
vaan hanki sinä itselles' parempi akka.

Ja juo ja laula, ja juo ja laula,
ja juo ja laula, ja juo ja laula...

Trink, trink, Brüderlein trink
lass doch die Sorgen zu Haus
trink, trink, Brüderlein trink
leere dein Glas mit mir aus
Meide den Kummer und meide den Schmertz
dann ist das Leben ein Schertz.
Kauf dir ein Auto und fahr gegen Baum
dann ist das Leben ein Traum

Upseerit sotia taistelee,
ja juo, ja juo,
ja teltassa viinoja maistelee,
ja juo, ja juo.

Kun taistelun melskeessä pyssyt ne paukkaa,
niin upseerit väillä pullostaa naukkaa,
ja juo ja laulaa ...

| Trink, trink, Brüderlein trink...

Maisterit koulussa opettaa,

ja juo, ja juo,

ja illalla tuntinsa lopettaa,

ja juo, ja juo.

Kun päivällä saksaa ja matikkaa jauhaa,

niin illalla raitilla räyhää ja pauhaa,

ja juo ja laulaa ...

| Trink, trink, Brüderlein trink...

128 Trink, Trink

Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass doch die Sorgen zu Haus!

Trink, trink, Brüderlein, trink,
bald ist das Leben aus!

/: Meide den Kummer und meide das Schmerz,
dann ist das Leben ein Scherz :/

/: Meide die Weiber und meide das Bier,
dann wird ein Sportmann aus Dir :/

/: Heirat in Sommer und Scheide in März,
dann ist das Leben ein Scherz :/

/: Kauf dir ein Auto, fahr gegen ein Baum
so wird das Leben ein Traum :/

129

Urbummellied

Carl Maria von Weber

Studio auf einer Reis'.
Juchheidi, juchheida.
Ganz famos zu leben weiß.
Juchheidi, heida!
Immer fort durch Dick und Dünn
schlendert er durch's Dasein hin.

Hat der Studio auch kein Geld.
Juchheidi, juchheida.
Ist er drum nicht schlecht bestellt.
Juchheidi, heida!
Manches feinste Pfäffelein,
ladet ihn zum Frühstück ein.

Kehren wir in's Wirtshaus ein.
Juchheidi, juchheida.
Trinken wir stets Bier und Wein.
Juchheidi, heida!
Alle Mädel für uns glühn,
denn wir tragen schwartz-blau-grün.

Bayrisch Bier und Leberwurst.
Juchheidi, juchheida,
Und ein Kind mit voller Brust.
Juchheidi, heida!
Und ein Glas Crambambuli,
Donnerwetter Paraplu!

130

So troll'n wir uns

Sä lunka vi
Carl Zuckmayer

So troll'n wir uns ganz fromm und sacht
von Weingelag und Freudenschmaus,
wenn uns der Tod ruft: Gute Nacht,
Dein Stundenglas rinnt aus.

Wer heut noch frech den Schnabel wetzt
und glaubt, ein großer Herr zu sein,
pass auf, der Schreiner hobelt jetzt
grad schon an deinem Schrein.

| Scheint das Grab dir tief und dumpf sein Druck:
Alavott, so nimm noch einen Schluck,
und noch einen hinterher,
und rasch noch zweie, dreie mehr,
dann stirbt sich's nicht so schwer.

Der nach des Andren Liebsten schieilt
und doch sich fühlt als Nobelmann,
pass auf! Dem Spielmann, der dir spielt,
springst du ins Grab voran!

Und du, der toll vor Eifersucht
zerschmiss einst jedes Glas im Saal –
wenn dich der Tod im Bett besucht –
hoch lebe dein Rival!

| Scheint das Grab dir tief...

Was hilft's, wenn du vor Wut auch spuckst,
der Tod ist keiner Münze feil.

Von jedem Schlückchen, das du schluckst,
schluckt schon der Wurm sein Teil.

Ob niedres Pack, ob hohe Herrn –
am Ende sind wir Brüder doch:
dann leuchtet uns der Abendstern

ins gleiche finstre Loch.

I Scheint das Grab dir tief...

131 Auld lang syne

Should auld acquaintance be forgot,
and never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot,
and days o' auld lang syne.

For auld lang syne, my dear,
for auld lang syne.
We'll tak a cup o' kindness yet,
for auld lang syne.

And here's a hand, my trusty friend,
and gie's a hand o' thine!
We'll tak a right guid willy waught,
for auld lang syne.

For auld lang syne, my dear,
for auld lang syne.
We'll tak a cup o' kindness yet,
for auld lang syne.

132

What should we do with the drunken sailor?

What should we do with the drunken sailor
What should we do with the drunken sailor
What should we do with the drunken sailor
early in the morning?

| Ho-ray and upp she rises,
ho-ray and upp she rises,
Ho-ray and upp she rises,
early in the morning!

Put him in the long boat until he's sober...

| Ho-ray and upp she rises...

Pull out the plug and wet him all over...

| Ho-ray and upp she rises...

Put him in a bed with the captain's daughter...

| Ho-ray and upp she rises...

Blomdoft I Melodin

133

Kuka helvetti

Polonaise

Kuka helvetti heitti kiven mun
viinapulloon? (x 4)

Vem i helvete kasta' sten på min
flaska brännvin? (x 4)

Who the hell threw this bloody stone at my
whisky bottle? (x 4)

Wer zum Teufel warf ein Stein zu mein
Flasche Rheinwein? (x 4)

Kes kurat viskas kive minu
viinapudelisse? (x 4)

Saku Sammakko heitti kiven mun
viinapulloon! (x 4)

134

Balladen om Fredrik Åkare

Monday morning
Cornelis Vreeswijk

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
och fullmånen lyser som var den av glas.
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
med lilla fröken Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
hon följer i dansen precis vart han vill.
Han för och hon följer så lätt som en vind,
Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för det Fredrik Åkare sa:
Du doftar så gott och du dansar så bra.
Din midja är smal och barmen är trind.
Vad du är vacker, Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå?
Dom bodde så nära varandra ändå.
Till slut kom dom fram till Ceciliias grind.
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind.

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karln!
Cecilia Lind är ju bara ett barn.
Ren som en blomma, skygg som en hind.
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
och Fredrik är gammal men månen är ny.
Ja, Fredrik är gammal men kärlek är blind.
Åh, kyss mig igen, sa Cecilia Lind.

135

Calle Schewens vals

Evert Taube

I Roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot oss ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan, gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton,
som hörs från mitt stugogemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se, mäsen med löjan i näbb, han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals.
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö,
i natt ska du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid min barm,
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker, att karlar är troll.

Den skälver, din barnliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner, som gästa min ö!

Jag är både nykter och klok!

När morgenon gryr, ska jag välma mitt hö
och vittja tvåhundrade krok.

Fördöme dig skymning, och drag nu din kos!

Det brinner i martallens topp!

Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros
han dansar till solen går opp!

136

Det var dans bort i vägen

Gustaf Fröding

Det var dans bort i vägen på lördagsnatten,
övernejden gick låten av spelet och skratten,
det var tjoh! Det var hopp! Det var hej!
Nils Utterman, token och spelmansfanten,
han satt med sitt bälgspelet vid landsvägskanten,
för dudeli! Dudeli! Dej!

Där var Bolla, den präktiga Takenefflickan,
hon är fager och fin, men har intet i fickan.
Hon är gäcksam och skojsam och käck.
Där var Kersti, den trotsiga, vandrande, vilda,
där var Finnbacka-Britta och Kajsa och Tilda
och den snudiga Marja i Bäck.

Där var Petter i Toppsta och Gusten i Backen,
det är pojkar, som orka att kasta på klacken
och att vischa en flick i skyn.
Där var Flaxman på Torpet och Niklas i Svängen
och rekryten Pistol och Högvaltadrängen
och Kall-Johan i Skräddarebyn.

Och de hade som brinnande blånor i kroppen,
och som gräshoppor hoppade Rejlandshoppen,
och mot stenar av klackar det small.
Och rockskörten flaxade, förkläden slängde,
och flätorna flögo och kjolarna svängde,
och musiken den gnällde och gnall.

In i snåret av björkar och alar och hassel
var det viskande snack, det var tissel och tassel
bland de skymmende skuggorna där.
Det var ras, det var lek över stockar och stenar,
det var kutter och smek under lummiga grenar.
Vill du ha mig, så har du mig här!

Över bygden låg tindrande stjärnfager natten,
det låg glimtande sken över skvalpande vatten
i den lövskogsbekransade sjön.

Det kom doft ifrån klövern på blommande vallar
och från kådiga kottar på granar och tallar,
som beskuggade kullarnes krön.

Och en räv stämde in i den lustiga låten,
och en uv skrek uhu! ifrån Brynbärsbråten,
och de märkte, de hörde det ej.

Men uhu! hördes ekot i Getberget skria,
och till svar på Nils Uttermans dudelidia!

Kom det dudeli! Dudeli dej!

137

En sjöman älskar havets våg

Gustaf Arthur Ossian Limborg

En sjöman älskar havets våg,
ja vågornas brus.
När stormen skakar mast och tåg,
hör stormarnas sus!

| ::: Farväl, farväl förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen. :::

Hon trycker då så ömt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.

| ::: Farväl, farväl... :::

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn
vid vågornas brus.
Kom snart tillbaka i min famn
från stormarnas sus.

| ::: Farväl, farväl... :::

Min trogna flickas varma kyss
hör vågornas brus
för sista gången fick jag nyss.
Hör stormarnas sus!

| ::: Farväl, farväl... :::

138

Där björkarna susa

Viktor Sund

Där björkarna susa sin milda sommarsång
och ängen av rosor blommar,
skall vårt strålande brudfölje en gång
draga fram i den ljuvliga sommar.

Där barndomstidens minne sväva ljust omkring
och drömmarna på barndomsstigar vandra,
där skola vi i sommar växla tro och ring
och lova att älska varandra.

Där björkarna susa, där skola vi bland dem
svära trohet och kärlek åt varandra.

Där skola vi se'n bygga vår unga lyckas hem
och göra livet ljuvligt för varandra.

139

Foten i en potta

Hasse Alfredsson

Stackars styrman Karlsson hade otur,
skulle gå på flottans fest igår.
När han skulle snöra på dej skorna
måttade han fel med sina tår.

Han satte foten i sin potta
och kunde inte komma loss!
Hans fot är storlek förtiåtta
och den var alltför stor förstås.

Han putsa upp den med skokräm,
så att den glänste svart och fin,
och snart på balen sågs han dansa
med sin sko utav porslin.

Han hade foten i en potta
men så han svängde sina ben!
Så bra att chefen för vår flotta
utnämnde Karlsson till kapten.

Nu är kapten Karlsson havets fasa,
alla sjöpiraters stora skräck.
Över vattnet hör man tydligt ekot
av hans steg, när han går kring på däck.

Ja han går med foten i en potta
för han har aldrig kommit loss.
Och såna sparkar han kan måtta,
när han i drabbningarna slåss!

En gång så föll han från skutan
och tänkte: "Nu så blir jag våt.
Hur ska jag komma hem till Sverige?
Jag har ju inte någon båt."

Han hade foten i en potta.

I denna seglade han hem.

Och möttes av sin fru Charlotta,

som också har sin fot i kläm

(i en byrålåda i en chiffonjé, olé!)

140**Fredmans epistel nr 64**

Carl Michael Bellman

Fjäriln vingad syns på Haga
mellan dimmors frost och dun.
Sig sitt gröna skjul tillaga
och blomman i sin paulun;
minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens väрма väckt,
till en ny högtidlig yra
eldas vid sefirens fläkt.

Haga, i ditt sköte röjes
grässets brodd och gula plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan.
Längst ur skogens glesa kamrar
höras tätå återskall,
än från den graniten hamrar,
än från yx i björk och tall.

141

Har du visor min vän

Bengt Ahlfors

Har du visor min vän, sjung dem nu!
För nu är tiden då visor ska sjungas
och den som ska sjunga är du!
I morgen är kanske för sent, min vän.
Så synd om de sånger som aldrig blir sjungna!
Så tala inte om visor med mig.
Låt visorna tala för dig.

Vill du älska min vän, gör det nu!
För nu är tiden för kärlek inne
och den som ska älska är du!
I morgen är kanske för sent, min vän.
Så synd om den längtan som aldrig har vågat!
Så tala inte om kärleken.
Låt kärleken tala min vän.

Vill du leva ditt liv, gör det nu!
För nu är tiden då ditt liv ska levas
och den som ska leva är du!
I morgen är kanske för sent, min vän.
Vem bryr sig då om vad du drömde och ville?
Så vänta inte på någonting sen.
Det är nu du ska leva min vän!

142

Höstvisa

Tove Jansson

Vägen hem var mycket lång och ingen har jag mött,
nu blir kvällarna kyliga och sena.

Kom trösta mej en smula, för nu är jag ganska trött,
och med ens så förfärligt allena.

Jag märkte aldrig förut, att mörkret är så stort,
går och tänker på allt det där man borde.

Det är så mycket saker jag skulle sagt och gjort,
och det är så väldigt lite jag gjorde.

| Skynda dej älskade, skynda att älska,
dagarna mörknar minut för minut.
Tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart blir den blommende sommaren slut.

Jag letar efter nånting som vi kanske glömde bort
och som du kunde hjälpa mej att finna.
En sommar går förbi, den är alltid lika kort,
den är drömmen om allt man kunnat vinna.
Du kommer kanske nångång, förr'n skymningen blir blå
innan ängarna blir torra och tomma.
Kanske hittar vi varann, kanske hittar vi då på
något sätt att få allting att blomma.

| Skynda dej älskade, skynda att älska...

Nu blåser storm därute och stänger sommarns dörr,
det är för sent för att undra och leta.

Jag älskar kanske mindre än vad jag gjorde förr
men mer än du nänsin får veta.

Nu ser vi alla fyrar kring höstens långa kust
och hör vågorna villsamma vandra.

En enda sak är viktig och det är hjärtats lust
och att få vara samman med varandra.

| Skynda dej älskade, skynda att älska...

143

Jag tror på sommaren

Stig Olin

Kortast och blekast vintersol
finns en decemberdag
kallad för Thomas Tivolaren
för att hans tro var svag.
Man skulle aldrig någonsin
trott på en sol, en vår.
Ändå förvandlas vintern till
sommar vartenda år.

| Jag tror, jag tror på sommaren.
Jag tror, jag tror på sol igen.
Jag pyntar mig i blå kravatt
och hälsar dig med blommig hatt.
Jag tror på dröm om sommarhus
med täppa och med lindars sus.
En speleman med sin fiol
och luften fyldt av kaprifol.

Midsommarafhton, natten lång
kärlek och dans och sång.
Solen som plötsligt börjar gå
upp och ner på samma gång.
Pojken med flickans hand i sin
viskar och får till svar
löften han gått och hoppats på
under det år som var.

| Jag tror, jag tror ...

144

Men liljorna de växa upp om
våren

Alexander Slotte

Och glädjen den dansar bland blommor och strå.
Men åren de komma och åren de gå.
Då blir det så stilla kring vännerna två.
Men liljorna de växa upp om våren.

Och världen är så vider och världen är så stor
och sorgerna, de komma från sunnan och från nord.
Då är det gott i stugan, där kärleken bor.
Och liljorna de växa upp om våren.

Och människorna födas och människorna dö,
som gångande vågor på villande sjö.
De fallande blomstren ska' täckas av snö.
Men liljorna de växa upp om våren.

145

Morgonvisa

Jonatan Reuter

Morgenen ljusnar så rosig och fager,
stjärnorna blekna och himlen blir blå.

| ;,: Än havet sig vilar i skullande dager,
sovande skutor i hamnviken stå. ;,:

Nu lyser båken i söder på bådan,
morgenon vaknar med vind från sydväst.

| ;,: Den glänsande gudungen ropar till åden,
dagen blir schön och seglatsen en fest. ;,:

Värsommarvinden nu storseglet spänner,
vinkar god morgen med vimpeln i topp.

| ;,: Se, morgenens kårar är sjömännens vänner.
Grann stiger solen ur böljorna opp. ;,:

146

Plocka vill jag skogsviol

Alexander Slotte

Plocka vill jag skogsviol och
ljungens fina frans,
plocka, plocka famnen full och
binda till en krans.

Vintergrön och timje
minna mig om vännen min, och
många, många tankar jag i
kransen binder in.

Här är stigen, som vi gått i
söndagsstilla kväll.

Här vi suttit hand i hand på
mossbelupen häll.

Är det ock en annan,
som du givit har din hand,
jag blir dig huld, du är dock min i
mina drömmars land.

Ensam är jag vorden här, och
ensam skall jag gå.

Ringa jag på jorden är och
fattig likaså.

Ingen kan dock taga
från mig minnets lyckoskatt. Jag
är så rik allt med min krans i
sommarljuvlig natt.

Plocka vill jag skogsviol och
ljungens fina frans,
plocka, plocka famnen full och
binda till en krans.

Vintergrön och timje
minna mig om vännen min, och

många, många tankar jag i

kransen binder in.

147

Så länge skutan kan gå

Evert Taube

Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.
Om blott en dag eller två,
så håll till godo ändå,
för det finns många som aldrig en ljusglint kan få.

Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få solsken och lycka på färden?

Att under stjärnornas glans
bli purrad ut i en skans,
att få en kyss eller två i en yrande dans?
Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga?
Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn
och som fågeln på böljorna gunga?

Och vid motorernas gång
och ifall vakten blir lång.
så minns att snart kläm tar klockan för dig:
ding, ding, dång!

Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider.
Men inget hindrar dig alls
att du är glad och ger hals,
så kläm i nu med en verkligt sjusjungande vals!

Det är rasande tur att du lever, min vän,
och kan valsa omkring uti Havanna!

Om pengarna tagit slut gå till sjöss om igen
med Karibiens passadvind kring pannan.

Klara jobbet med glans,
gå i land någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

148

Så skimrande var aldrig havet

Evert Taube

Så skimrande var aldrig havet
och stranden aldrig så befrämmande.
Fälten, ängarna och träden, aldrig så vackra,
och blommorna aldrig så ljuvligt doftande.
Som när du gick vid min sida,
mot solnedgången, aftonen den underbara.
Då dina lockar dolde mig för världen,
medan du dränkte alla mina sorger,
älskling,
i din första kyss.

149

Sjösala vals

Evert Taube

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng
solen står på Orrberget, sunnanvind brusar.
Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng.
Hör min vackra visa, kom sjung min refräng!
Tärnan har fått ungar och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar hörs finkarnas musik.
Och se, så många blommor
som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben
under vita skjortan som viftar kring vaderna.
Lycklig som en lärka uti majsolen sken,
sjunger han för ekorrn som gungar på gren!
Kurre, kurre, kurre, nu dansar Rönnerdahl
Koko! Och göken ropar uti hans gröna dal.
Och se, så många blommor
som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,
binder den kring håret, det gråa och rufsiga,
valsar in i stugan och har lutan till hands,
väcker frun och barnen med drill och kadans.
“Titta!” ropar ungarna, “Pappa är en brud
med blomsterkrans i håret och nattskjortan till skrud!
Och se, så många blommor
som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.”

Rönnerdahl är gammal, men han valsar ändå,
Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner.
Sällan får han rasta – han får slita för två.
Hur han klarar skivan kan ingen förstå.
Ingen, utom tärnan i viken – hon som dök
och ekorren och finken och vårens första gök.
Och blommorna, de blommor
som redan slagit ut på ängen,
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

150

Svinnsta skär

Gideon Wahlberg

Dansen den går uppå Svinnsta skär
hör klackarna mot hällen.

Gossen han svänger med flickan kär
i stilla sommarnatt.

Blommorna doftar från hagen där
och många andra ställen,
och mitt i taltrastens kvällskonsert
hörs många muntra skratt.

Ljuvlig är sommarnatten
blänande vikens vatten
och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håret,
månen strör silver i snåret.
Aldrig förglömmar jag stunderna där
uppå Svinnsta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar neråt stranden,
lossar sin julle och ror från land,
bland klippor och bland skär.
Drömmende ser han mot vågens rand
som rullar in mot stranden.
Kysser sin flicka så ömt ibland,
och viskar "Hjärtans kär".

| Ljuvlig är sommarnatten...

Solen går upp bakom Konungssund,
och stänker guld på vågen,
Fåglarna kvittra i varje lund,
sin stilla morgonbön.

Gäddorna slå invid skär och grund,
så lekfulla i hågen.

Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinneön.

| Ljuvlig är sommarnatten...

151

Under rönn och syrén

Zacharias Topelius

Blommande sköna dalar,
hem för mitt hjertas ro!
Lummiga gröna salar,
der vår och kärlek bo!
Soliga barn af luft och ljus,
o jag förstår ert tysta sus.
Blommande sköna dalar,
hem för hjertats ro!

Säll i syrenens skugga,
söker jag här mitt hägn.
Rönnarnas dofter dugga
finaste blomsterregn.
Regnet slår ned i hjertats vår;
hela dess verld i blommor står.
Säll i syrenens skugga
söker jag mitt hägn.

Kom, du min vän i skogen,
kom, vid min sida sjung!
Skogen är evigt trogen,
våren är evigt ung.
Livvet förgår som qvällens fläkt;
evig är vårens andedrägt!
Kom, du min vän i skogen,
vid min sida sjung!

Älskade blåa öga,
le som i fordna dar!
Låt hvita rönnen snöga
blommor på det som var!
Skänk glad åt qvällens dagg din tår!
Vakna på nytt till sol och vår!

Älskade blåa öga,

le som fordna dar!

Blommande sköna dalar

stråla af sällhet då.

Klarare våren talar,

bättre vi den förstå.

Aftonen rodnar, vakan slår,

stilla en doft ur hjertat går.

Blommande sköna dalar

stråla sällhet då.

Vårvindar friska, leka och viska
lunderna kring, likt älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila,
förrän i havet störtvågen far.
Klappa mitt hjärta, klaga och hör.
Valthornets klang kring klipporna dör.
Strömkarlen spelar, sorgerna delar
vakana kring berg och dal.

153

Visa vid vindens ängar

Mats Paulson

Det går en vind över vindens ängar,
det fladdrar till i en tyllgardin.
Och jag ska skriva en sommarvisa
med sol och blomdoft i melodin.
Jag ville sjunga om Katarina,
till träklangsflöjter och alcymbal
men vindens toner blir sommarns sånger,
jag bara lyssnar i björklövssal.
Det går en vind över vindens ängar,
det fladdrar till i en tyllgardin.
Och jag ska skriva en sommarvisa
med sol och blomdoft i melodin.

Det går en flicka i aspelunden,
jag har ett gulnat fotografi.
Med åren blev hon en dröm, en saga,
en ensam vandrares sympati.
Jag ska skriva en liten visa
där ögonblick blir till evighet.
Men ord blir stumma och toner döda,
och visans tanke blir hemlighet.
Det går en flicka i aspelunden,
jag har ett gulnat fotografi.
Med åren blev hon en dröm, en saga,
en ensam vandrares sympati.

154 Uti vår hage

Uti vår hage där växa blå bär.

Kom hjärtansfröjd!

Vill du mig något, så träffas vi där.

Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia!

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.

Kom hjärtansfröjd!

Vill du, så binder jag åt dig en krans.

Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia!

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

Uti vår hage finns blommor och bär.

Kom hjärtansfröjd!

Men utav alla du kärest mig är.

Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia!

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtansfröjd!

155

Båtlåt

Robert Broberg

Det var en båt som sa till en annan;
va du va stilig. Vi borde borda varann,
gjorda för varann och köla lite grann,
som bara båtar kan.

Badda bam bam bam bam
Badda bam bam bam.

Andra båten sa;
klart att jag vill va
med och kryssa.

Kyssa din stiliga för,
i en stillsam slör,
vi varann förför.
som bara båtar gör.

Badda bam bam bam bam
Badda bam bam bam.

Sen när det blir lä
ja, då kan vi klä av oss seglen.
Ligga en stund vid en boj,
skepp o'hoj.

Gnida vår fernissa lite grann och fnissa,
kasta (t)ankar.

Bli lite vågade, ha lite skoj,
oj, oj, oj!

Och hur vi sedan få
en och kanske två egena små jollar,
jollrande efter på släp
i ett navelrep,
e en hemlighet,
som bara båtar vet.

Badda bam bam bam bam
Badda bam bam bam.

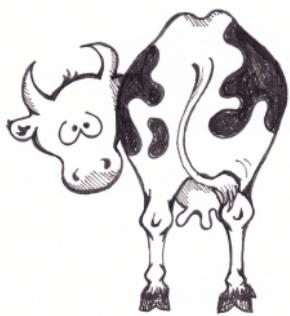
Kampen För Helnykterhet

Vi kan lägga till i äktenskapets hamn,
vid en brygga,
bygga ett båthus som vi kunde ligga i,
och tjära ner varann'
som bara båtar kan.

Badda bam bam bam bam

Badda bam bam bam.

156

Mjölkens lov

Trink Trink

Mjölk, mjölk, vi vill ha mjölk,
det är vår senaste nyck.

Mjölk, mjölk, vi vill ha mjölk,
det är en underbar dryck.

Hämta din spann och mjölka din get,
och ge mig en klunk utav det.

Slut upp i kampen för helnykterhet.
Mjölk är det bästa vi vet!

157

Antisnapsvisa

Sjösala vals

Huvudet vi lyfter med ett stön ur vår säng
Diskmaskin i buken, kanoner i huvudet
Tungan som en plyschsoffa och yrseln i sväng
I ångesten vi svettas, kom sjung din refräng
Varför finns det aldrig någon nykter karneval?
O, lät oss somna om så vi slipper våra kval
Men se, så många supar vi redan kastat upp i sängen:
Renat och Skåne, Svartvinbär och fager Bäsk!

158

Morgonstund

Längtan till landet

Morgonstund med smak av döda bävrar,

ödesdiger för min arma kropp!

Hur vi stretat, hur vi alla vägrar

så går solen lik förbannat opp!

::: Snart är dagen här med hemska plågor,

huvudvärk och ångest, elände, men

en sak stillar bukens böljande vågor

ägglikör, vår frälsare och vän! :::

159

Kopparslagaren

En sockerbagare

Små kopparslagare här bor i staden
de är ett otyg för varje glad en.

De plågar stora, de plågar små,
de plågar många – mest dan därpå.

På förmiddagen de väcker upp en
med dunderslag uti huvudknoppen.
Sin dag de börjar med friskt humör
och till sin verkstad de huvet gör.

Men hettan ökar inunder pannan,
man söker släcka med vattenkannan.
Man dricker mjölk och tar magnecyl,
men ändock glöder var molekyl.

Dock, kopparslagare kan man nog slippa,
om man går nykter från varje hippa.
Om man förblir vad man är helt visst
en pigg och skötsam absolutist.

Men vi, som lärt utav livet mera,
vet andra medel att den parera.
Vi har en visdom – oändligt djup:
vi stiger upp och tar oss en sup!

160 Kiss i sängen

Kiss i sängen och ha det bra,
ligga lite o fundera.
Varmt om stjärten som en sommarda'
jag tror jag kissar lite mera!

Tjolittan lej, tjolittan lej
Du får inte kasta koskit på mig
Tjolittan lej, tjolittan lej
För då kastar jag tillbaka
Kacka!

Grannens dejä vill jag inte ha
för hon har koskit mellan tårna.
Går i lagården varenda da'
o rycker spenarna på korna.

Tjolittan lej, tjolittan lej,
du får inte kasta koskit på mej!
Tjolittan lej, tjolittan lej,
för då visar jag upp baken.
Naken!

161

Pinka vill jag gärna

Blinka lilla stjärna

Pinka vill jag gärna när
jag har druckit upp den här.
Brännvin, skåne, aquavit —
blåsan min är full med sprit.
Det är inte varje dag
den är fullare än jag!

162 Liten Jumbo

Liten Ivan springer över stäppen.
K-pist smattrar Ivan faller ner...

;;: Blod och slamsor sprida sig för vinden,
liten Ivan springer aldrig mer. ;:

Liten jumbo flyger över Sovjet.
Mig 23 går upp och skjuter ner.

;;: Liten jumbo störtar ner i havet,
liten jumbo flyger aldrig mer. ;:

Liten U-båt simmar in i Sverige.
Liten U-båt stöter på ett grund.

;;: Liten U-båt flyter upp till ytan,
liten U-båt simmar inte mer. ;:

Litet kraftverk småller uti Ryssland.
Ryssar dör som flugor runt omkring.

;;: Hela saken tystas ner av staten,
litet kraftverk strålar aldrig mer. ;:

163

Drömmar om brännvin

Mors lilla Olle

Drömmar om brännvin,
drömmar om vin,
vaknar på morgonen, full som ett svin.
Stiger ur sängen, ramlar omkull,
pissar på mattan ty pottan är full.

164

Jämlik Visa

Brevet från kolonien
Från Ritualkarnevalen 1998

Teknologer dricker pilsner.

Psykologer dricker rödvin.

Ekonomer dricker drinkar.

Men alla står tillsammans när de pinkar.

165

Solen den går upp och ner

Okänd

Okänd

Solen den går upp och ner,
duu-daaa, du-daaa.

Jag ska aldrig supa mer,
hej, duu-daa-dej.

Hej, duu-daa-deej,
hej, duu-daa-deej.

Jag ska aldrig supa mer,
hej, duu-daa-dej.

Men detta var ju inte sant,
duu-daaa, du-daaa.

Imorgon gör jag likadant,
hej, duu-daa-dej.

Hej, duu-daa-deej,
hej, duu-daa-deej.

Imorgon gör jag likadant,
hej, duu-daa-dej.

166

Finland, Finland, Finland

Högt över havet

Vem är du, vem är jag -
har jag mist förståndet?
Hoppas på att du ger mig svar.
Har vi samma blodomlopp
finns det hopp.
Minns du finska viken där vi badade som barn?
Karriär som au pair,
passa franska småglin,
lida pin för att få bli fin.
Ingen har ju anat nåt,
av min komplott:
att jag for på klassresa från Finlands misär!

Finland är Finland, och Finland är bra -
vi har en pipe-line med sprit från Moskva.
Bada bastu, slå sig med ris,
hacka hål i is.
Sauna är sauna, och sauna är bra -
där kan man klia bort hud varje dag.
Huden rodnar och lyser grällt.
Syskon! (vi måste va' syskon)
Ja, eventuellt!

Utedass, Euroklass,
hade vi på gården -
bakom dasset fanns det en grop.
Där trilla våran Pekka ner,
sågs ej mer;
vi stod kvar och glodde, men sen gick vi in och åt.
"S.O.S., hör ni mej?" hördes ifrån gropen -
Pekka ville inte va' kvar.
Vi försökte dra han upp,
men det var stopp,
för han hade fastnat i vår pipe-line med sprit!

Finnar är finnar, och syns på en mil -
då får man kleta på mer Clearasil!
Mycket täckstift, och lyckan är gjord,
sanna mina ord!
Syskon är syskon, och syskon är bra,
men vi blev fler än vad mor ville ha.
Preventivmedel ej aktuellt,
Syskon! (vi måste va' syskon)
Ja, eventuellt!

167

Gör mig till Finlandssvensk

Those were the days

Mårten Lyth, Björn Bengtson och Hans
Grundberg

För att va' svensk krävs inte mycket,
ej någon särskild karaktär.
Tig bara stilla som en jycke
för inget svårmad får det finnas där.

Gör mig till Finlandssvensk,
jag vill va halvutländsk
och få va' full på jobbet varje dag.
Då får man släss med kniv
och ingen man med HIV
har gjort det farligt att små flickor ta.

Gå på IKEA ger mig ångest
Sven-Bertil Taube ger allergi.
I Sverige finns det bara kräfpest.
Men i tusen sjöars land kan jag bli fri!

Gör mig till Finlandssvensk
jag vill va halvutländsk
och köra bil som bara Mika kan
kunna få vara tyst
och ändå ratta byst,
få prata svenska - men ändå va' man.

168 | Finlands djupa skogar

I Finlands djupa skogar
där får man supa gratis,
bomfaderi,
där får man supa gratis.

Där blandar man bark
i båd' vete och potatis,
bomfaderi faderallanlej.

169

Undulaten Med en enkel tulipan

Jag är en liten undulat
som får så dåligt med mat,
för dom jag bor hos,
för dom jag bor hos, dom är så snåla.
Dom ger mig fisk varenda da',
det vill jag alls inte ha.
Jag vill ha brännvin,
jag vill ha brännvin och Coca-Cola.

Jag är en stor och farlig varg,
och nu så är jag så arg,
för uti skogen,
för uti skogen, finns bara planter.
Jag äter bär varenda da',
det vill jag alls inte ha.
Jag vill ha småbarn,
jag vill ha småbarn och gamla tanter.

Jag är en knarkare från sta'n,
och jag är sur utav fan
för abstinensen, för abstinensen vill jag bli utan.
Jag röker gräs varenda dag,
det vill jag alls inte ha.
Jag vill ha piller,
jag vill ha piller
och stora sprutan!

Jag är gårdfags-sillen jag
som ligger här goddag, goddag,
för den jag bor hos,
för den jag bor hos, mår lite illa.
Jag kommer opp så här ibland
och ser mig om lite grand

fast den jag bor hos,

fast den jag bor hos, int' sku' villa.

170

Vi vill ha mera Ryssar upp i rymden

:::Vi vill ha mera ryssar upp i rymden
och vi hoppas att de aldrig kommer ner igen.:::

| Juri Gagarin,
Juri Gagarin.

Vi vill ha mera ryssar upp i rymden
och vi hoppas att de aldrig
kommer ner igen.

:::Vi vill ha mera svenskar på Mallorca
och vi hoppas att de aldrig kommer hem igen.:::

:::Vi vill ha mera norrmän upp i fjällen
och vi hoppas att de aldrig kommer ner igen.::,

:::Vi vill ha mera danskar ut i Nordsjön
och vi hoppas att de aldrig kommer hem igen.:::

:::Vi vill ha mera jäckkar till Alaska
och vi hoppas att de aldrig kommer hem igen.:::

:::Vi vill ha mera finnar in i bastun
och vi hoppas att de aldrig kommer ut igen.:::

:::Vi vill ha mera koskis ner i magen
och vi hoppas att den aldrig kommer upp igen.:::

171

Smögenvisan

När jag var en ung Caballero

På västkusten hemma i Smögen
där kallas jag allmänt för Gösta.
Gösta för kärlek och solsken och sång
för kärlek och solsken och sång,
pling plong.

Jag åkte till storstaden Mora.
Där träffa jag stans största kvinna.
en kvinna för kärlek...

Hon sade att hon hette Ulla
och att hon med mig ville prata.
Prata om kärlek...

Hon fråga om jag ville titta
på hennes rätt rymliga våning.
En våning för kärlek...

Hon sa där var vackert om hösten
och smekte de fylliga bolstren.
Bolster för kärlek...

Hon bjöd mig på kaffe och bulla.
Och efteråt börja vi sjunga.
Sjunga om kärlek...

När hemåt sen sakta jag lunka
och stanna vid porten och rökte.
Jag rökte för kärlek...

Sån tur för oss att den
mångomtalade skatten
gällde centen
men ej procenten,
så inte brännvin blev vatten!

173

Om jag ska på fest

Och flickan hon går i ringen

Anders Nyström

Jag äter fem kilo socker om jag ska på fest
och dricker en massa vatten som blandats med jäst.
Sen skakar jag kroppen tills allt blandat sez.
Tar nubbarna slut kan ni hälla ur mej!

174

Koskenkorva

Trampa på gasen

Ko-ko-ko-kosken ko-ko-ko-korvaa
siitä aina kunnon räkä-kä-kännit saa.

Ko-ko-ko-kosken ko-ko-ko-korvaa
siitä aina kunnon räkä-kä-kännit,
aina kunnon räkä-kä-kännit,
aina kunnon räkä-kä-kännit saa.

La-la-la-lapteen ra-ra-ra-ranta,
siellä aina kunnon räkä-kä-kännit saa.

La-la-la-lapteen ra-ra-ra-ranta
siellä aina kunnon räkä-kä-kännit,
aina kunnon räkä-kä-kännit,
aina kunnon räkä-kä-kännit saa.

175 Lambo

Alla: Sätt nu glaset till din mun.

Tjo-faderittan lambo.

Och drick ur, din fyllehund.

Tjo-faderittan lambo.

Se, hur brännvinet ur glaset
rinner ner i fylleaset.

Lambo, hej! Lambo, hej! Tjo-faderittan lambo.

Solo: Jag ur glaset druckit har,

Alla: tjo-faderittan lambo.

Solo: Ej en droppe finnes kvar,

Alla: tjo-faderittan lambo.

Solo: Som bevis jag nu vill vända
glaset på dess rätta ända.

Alla: Lambo, hej! Lambo, hej! Tjo-faderittan lambo.

Ja, han kunde konsten, han var en äkta fylle-fyllehund.

Låt oss gå till nästa man och se vad han förmår.

176

We are plöjing

We are sailing

Alla:

We are plöjing, we are plöjing
Through the lera, across the fields
We are plöjing, ute på slätten.
To be ute to be free

Herrar:

I am farming, I am glänsing
Forsing framåt, mera gas
Bigger traktor than my neighbour,
Thats my life, my dear wife.

Damerna:

I am waiting, It is darkening
Maten kallnar, Oh my god!
Children crying, stoppa traktorn!
Oh were is he? I'll go mad!

Herrarna:

Can't you hear me, can't you hear me?
Tyst du stör mig, I am bussy.
I am plöjing, med en Valtra
To plöjing rakt or to die.

Damerna:

Can't you hear me, can't you hear me?

Stäng av motorn, sun is down

Neighbours sleeping, I am waiting.

Jag tar bussen hem till mor!

Alla:

We are plöjing, we are plöjing

Home again, across the fields

We are gasing, forever trying.

To be ute to be free!

177 Vikar och vass

När gäddan den slår i vikar och vass
och solen går ned bakom Janssons dass
ja, då är det vår
och snapsen den går.
När pigorna har hängebröst
och drängarna ej mer har lust
ja, då är det höst
och snapsen vår tröst.

Register

A

- Ack, om vi hade . . . 73
Alla sorters
 Punsch 90
Antisnapsvisa . . . 157
Astu-Mattas
 omvändelse . . . 97
Att dricka
 brännvin 52
Auld lang syne . . 131

B

- Båtlåt 155
Balladen om
 Fredrik
 Åkare 134
Baton och vin . . 84
Björneborgarnas
 marsch 8
Bordeaux,
 Bordeaux 80
Bort allt vad oro
 gör 77
Brännvin, vatten . 54
Brännvini
 bränner 56

- Brännvini he e no
 ein krångloan
 vääto 97

C

- Calle Schewens
 vals 135
Crambamboli . . . 91

D

- Där björkarna
 susá 138
Där som
 sädesfälten . . . 65
Danmarks
 nationalsång . . 16
Dansen den går
 uppå 150
Das Königslied . . 78
De brevitate
 vitae 20
De gamlas
 hälsning till
 brudparet 144
Den
 sällskapssjuka
 halvan 34

Det ärvda vikingsinne	40	Emel for åp ped ti Öjen	96
Det er et yndigt land	16	En dansk aquavit	125
Det går en vind	153	En sjöman älskar havets våg	137
Det går ett vin runt med servitrisen	83	En sommardag i Kangasala	11
Det perfekta glaset	41	En tärna kom gungande	107
Det satt en mås	35	En viking vill ha livets vann	70
Det smakar så härligt, det smakar så gott	88	Enligt Darwins teori	43
Det var dans bort i vägen	136	Estlands nationalsång	14
Det var en båt	155	Ett königsminne	108
Det var en gång jag tänkte	87	Ett litet glas rödvin mot flunssan	84
Djungelpunsch	89		
Drömmar om brännvin	163		
Dricka vill jag vit Chablis	76	F	
Du gamla, du fria	15	Först i början rena skräcken	106
E		Fafa ska sjung	103
Ein König ist der Wein	78	Festmarsch för Vasa nation	105
		Feta fransyskor	81

Finland, Finland,		<i>G</i>
Finland	166	Gör mig till
Finlandiahymnen .	10	Finlandssvensk
Finlands		Gå på fest
nationalsång	2	Gaudeamus
Fjäriln vingad		igitur
syns på		Glad såsom
Haga	140	fågeln
Fjärran han		Grannas
dröjer	30	skithus
Fordom odlade		Grannas skithus
man	38	ha raka ikull
Foten i en		Granne! Gör du
potta	139	just som jag
Från slätterna och		gör
havet	105	Gul lyser solen
Frans Mikael		Gul punschvisa
Franzéns		
dryckesvisa	75	
Fredmans epistel		<i>H</i>
nr 64	140	Höstvisa
Fredmans epistel		Hälsninga har ja
nr 82	72	ifrån
Fredmans sång nr		Linnuspera
8	73	Här är gudagott
Fredmans sång nr		att vara
21	71	Härjarvisan
Fri såsom Bottens		Halvan
brusande bölja . .	7	Halvankaren
Fripes vinvvisa . . .	84	
Full i femton år . .	98	

Har du visor min vän	141	J	
Hej dingelidong	58	Ja je åp NTM	104
Helan	28	Ja, vi elsker dette landet	17
Heppeneppetepp	39	Jämlik Visa	164
Horatii ode XXII	21	Jag är vasung	114
Hur härligt sången klingar	9	Jag gillar	87
Hur länge skall på bordet	40	Jag gillar alla tiders punsch	89
I		Jag gillar punschen	87
I Finlands djupa skogar	168	Jag gungar i högssta grenen	11
I högan nord vår vagga stod	3	Jag har aldrig vart på snusen	44
I Norrland växer det	120	Jag längtar hem	45
I Roslagens famn	135	Jag lyfte den lilla supen	41
Idag ska vi ha	59	Jag minns än idag hur min fader	80
Imsig Vimsig	79	Jag sitter, källa, vid din rand	12
In blåmåla plåtbåt	96	Jag trivs bäst i Österbotten	119
Infinitesimaldifferensen	118	Jag tror på sommaren	143
Interger vitae	21	Jag var full en gång	69
Internationalen	48		
Isoo-Antti ja Rannanjärvi			

Johansson är ful	94	Lambo	175
Jos eukkosi		Lauletaanpa me	
kieltää	127	nuoret pojat	117
Josip va in litin,		Liten Jumbo	162
litin klepp	100	Livet är härligt	47
K		Lossis nimega	
Kåtong fields	100	gradesko	123
Kaffevisa	88	M	
Kaks kisälliä	116	Mäsen	35
Kalmarevisan	122	Maa ponteva	
Kassen full	42	Pohjolan	5
Kiss i sängen	160	Majsång	24
Kom Skåne och		Man cyklar för	
Aqua Vitae	63	litet	49
Kopparslagaren	159	Marsch för UV	7
Koskenkorva	174	Me mötted on	
Kosmonauten	45	priid	124
Kuka helvetti	133	Men liljorna de	
Kun veikot		växa upp om	
kaupungilla		våren	144
harhaan	111	Mera brännvin	48
Kvarten	31	Minnet	50
Kvinten	32	Miss' laaja aukee	
Kymmenen virran		Pohjanmaa	4
maa	5	Mitt lilla län	46
L		Mitt namn är	
Längtan till		Nikolajev	45
landet	26	Mjölkens lov	156

Modersmålets sång	9	NTM	104
Morgonen ljusnar så rosig och fager	145	Nu ska vi ut och härlja	37
Morganstund	158	Nu temperaturen är hög uti kroppen	55
Morgonvisa	145	Nylands nationshus	103
Mu isamaa	14	Nylands nationshus har raka ikull	103
<i>N</i>			
När fiskargubben satt	34	O	
När gäddan den slår i vikar och vass	177	O alte	
När gud en gång den vackra världen skapade	91	Burschenherrlichkeit	23
När punschens småningom är slut	95	O, du studentens glada liv	22
När skämtet tar ordet	75	O, jerum, jerum, jerum	22, 23
När som livet kännes	36	Och än går det vågor	33
När supen runnit hädan	90	Och Mauno han satt på Gullranda	51
Nattvarden	82	Om cykling	49
Noppåviiså	99	Om jag ska på fest	173
Oon vain köyhä poika			
57			

P

- Pappa kom
 bort 113
Pias snapsvisa ... 110
Pinka vill jag
 gärna 161
Plocka vill jag
 skogsviol 146
Pojat tenttiin
 emme me
 ehtineet 19
Presidentvisan 51
Punsch, punsch ... 90
Punschen
 kommer 85
Punschlinjen 86

R

- Rönnerdahl han
 skuttar 149
Rammens visa ... 107
Rückblick eines
 alten
 Burschen 23
Rattataa 52
Ren helan slunkit
 ner 53
Ren som en
 jomfru 125

- Rullaati, rullaati ... 55
Rump rump
 rumpeliraa 99

S

- Söner av ett folk
 som blött 8
Sörnai gusha 57
Så drickom,
 drickom 53
Så länge skutan
 kan gå 147
Så lunka vi så
 småningom 71
Så skimrande var
 aldrig havet .. 148
Så slickar vi, så
 slickar vi 95
Så väva vi
 vallman 29
Sång nr 17 ur
 Bacchi
 Tempel 77
Sången om
 Vasungaflicken .. 106
Si me svättas
 kvalin da 104
Sibbovisan 56
Sista
 punschvisan ... 95

Sittningen går		Studio auf einer	
mot sitt slut . . .	86	Reis	129
Sjösala vals	149	Sveriges	
Sjungom		nationalsång . .	15
studentens			
lyckliga dag . . .	18		
Sköna maj,		Spinnsta skär . . .	150
välkommen	24		
Skönheten och			
odjuret	94		
Skärgårdsidyll . . .	35		
Skynda dig			
älskade	142		
Slumrande toner . .	27	Tack staten	172
Smögenvisan	171	Talon laulu	111
Snabba på med		Teinilaulu	19
vinet	82	Tersen	30
Snaps, den är ljuv		Till spritbolaget .	61
och härlig	110	Till Stockholm	
So troll'n wir		for	39
uns	130	Trink, Trink	128
Solen den går upp		Tuborg	62
och ner	165	Tusan, jäken, köm	
Som förr om		a stuli nöulon .	96
åårä	101	Två vandrande	
Sommarmarsch . . .	13	gesäller	115
Stackars styrman		Ty en blomma är	
Karlsson	139	glädjen	75
Strunt i sorger . . .	58	Tycker du att	
Studentsång	18	graven är för	
		djup	71

T

U

- Under rönn och
syrén 151
Undulaten 169
Uppå väggen går
en gädda 67
Upptappad
bakom en
vagn 83
Ur "Alt
Heidelberg" ... 22
Urbummellied ... 129
Uti vår hage 154
Uti vår mage 63
Uti vårt barskåp .. 64

V

- Vädjan till
punschen 93
Vägen hem var
mycket lång .. 142
Vååre i Pedäsi ... 101
Vårsång 25
Vårt land 2
Vårvindar
friska 152
Vaasan marssi 4
Vaknen alla,
höjen eder 27

- Vasa marsch 3
Vem sade ordet ... 66
Vi kom' från
Norrland 121
Vi skålar för våra
vänner 112
Vi vill ha mera
Ryssar upp i
rymden 170
Vi vill ha vin 81
Vid en källa 12
Viina painaa 126
Viinää, vettää 54
Vikar och vass ... 177
Vikingen 70
Vila vid denna
källa 72

- Vintern rasat ut
bland våra
fjällar 26
Visa vid vindens
ängar 153
Vodka, vodka 67

W

- We are plöjing... 176
What should we
do with the
drunken
sailor? 132

Å

- Å ja ha vari full i
femton år 98
Å tersen var bra ... 31
Ålandsvisan 137

Ä

- Är du vissen 36

Ö

- Öl, vin, sprit 68
Österbotten,
 Österbotten 6
Österbottnisk
 dryckesvisa ... 109
Över bygden
 skiner sol 13